

IN DE SACOCHE !

Een klucht van Pol Anrys

(Kan in regio's waar men de uitdrukking
"t is in de sacoche" niet kent ook onder de titel
"Schoenmaker blijf bij je leest" gespeeld worden)

De toelating tot opvoeren van " In de sacoche ! " moet aangevraagd worden bij :

AUTEURSBUREAU ALMO BVBA
Jan van Rijswijcklaan 282, B-2020 Antwerpen
Telefoon: +32-(0)3/260 68 10 - Fax: +32-(0)3/216 95 32
info@almo.be

Auteur: Pol Anrys
P. Anrys, Carleerlaan 6, 3012 Wilsele,
Tel. 016/23.42.48
Mail: pol.anrys@skynet.be
Website: www.breakaleg.be

Korte inhoud:

Max is een brave man van 50 à 60 jaar die een schoenmakerij uitbaat waar hij ook wat lederwaren en handtassen verkoopt. Heel zijn leven heeft hij voor zijn ouders gezorgd, maar als die zijn overleden heeft hij via internet een vrouw, Barbara, gezocht en is daar na enkele maanden mee getrouwd. Zodra zijn handtekening is gezet blijkt zijn Barbara echter een hoogmoedig en hebzuchtig kreng te zijn die enkel voor zijn geld met Max is getrouwd en nog een dochter uit haar hoed tovert die bij hen komt inwonen.

Als Max na een weekendje vissen terug thuiskomt, blijkt Barbara zijn schoenmakerij in de kelder te hebben gedumpt en zijn winkel te hebben omgetoverd in een “sacochenwinkel”. Dat volstaat nog niet voor Barbara want zij wil een contract met “Handtassen Delvaux” binnenhalen om exclusief in haar winkel Delvaux-handtassen te verkopen. Daarvoor moet alles wijken en moet ook Max willens nillens meedraaien.

Onder impuls van Virginie, zijn beste vriendin, komt Max echter in opstand en samen proberen zij de plannen van Barbara te boycotten. Max enceneert een ontploffing in zijn kelder en doet alsof hij na de explosie doof is geworden. Daardoor moet hij niet langer naar de bevelen van Barbara luisteren, maar komt hij ook dingen te weten die niet voor zijn oren bestemd zijn en loopt zijn rol als “portier” in de winkel danig in het honderd.

Als dan ook nog het lottoformulier van Virginie en Max, dat 5 miljoen Euro waard is, in een van de sacochen blijkt verzeild te zijn geraakt, er valse Delvaux-inspectrices verschijnen, de echte inspectrice maar niet komt opdagen, Barbara een minnaar blijkt te hebben en de emoties alsmaar hoger blijken op te laaien vallen we van de ene verrassing in de andere in deze hilarische klucht.

Personages:

- **Max Deschoenmaker:** Max is een brave man van 50 à 60 jaar die een schoenmakerij uitbaat waar hij ook wat lederwaren en handtassen verkoopt. Heel zijn leven heeft hij voor zijn ouders gezorgd. Als die zijn overleden heeft hij via internet een vrouw gezocht en is daar na enkele maanden mee getrouwd. Hij is het type pantoffelheld dat echter na verloop van tijd in opstand komt tegen zijn vrouw onder impuls van zijn beste vriendin Virginie.
- **Barbara Commensaal:** Barbara is een vrouw van 50 à 60 jaar die Max via internet heeft leren kennen en met hem getrouwd is om zijn geld. Zij heeft het hoog in de bol en gaat over lijken om haar doel te bereiken.
- **Laurence David:** Zij is de dochter van Barbara en is een vrij knappe, maar eerder luie jonge vrouw van om en bij de 25 jaar. Zij volgt slaafs de bevelen van haar moeder op.
- **Virginie Maes:** Virginie, 50 à 60 jaar, is al jaren trouw klant van Max en is zijn beste vriendin. Zij is een alleenstaande vrouw die er eerder slonzig en ouderwets uitziet. Zij is slechtziend en draagt een bril met dikke glazen. Zij is een optimistisch type dat weet wat ze wil en zich niet laat doen. Is al jaren heimelijk verliefd op Max

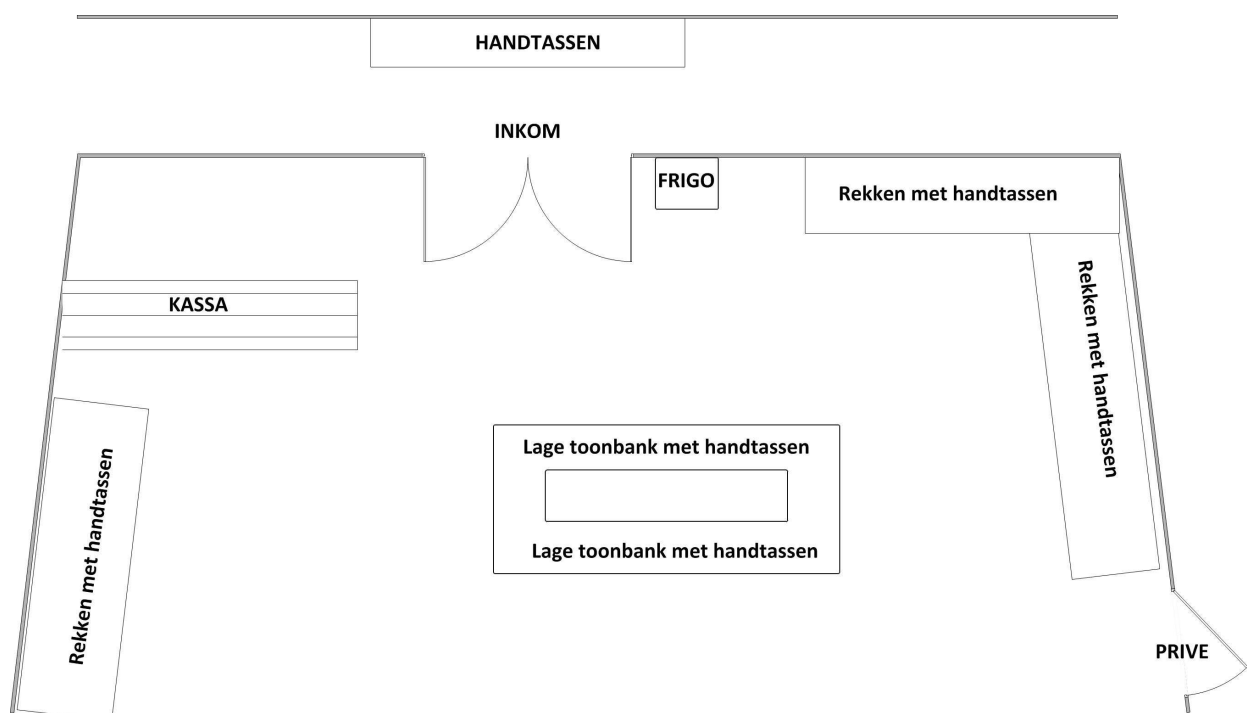
- **Michel Sablon:** Michel is de gluisperige “minnaar” van Barbara. Hij komt er verzorgd voor en doet graag “chique” door Franse woorden te gebruiken. Hij is om en bij de 50 jaar.
- **Jimmy Pot:** Jimmy is een enthousiaste man van om en bij de 40 jaar en is homo. Die rol wordt best als komisch “typetje” neergezet.

Onderstaande personages worden door minstens 3 actrices neergezet die elk een aantal personages voor hun rekening nemen. Dit houdt in dat ze regelmatig van kledij moeten verwisselen en best een paar pruiken ter beschikking hebben. Je kan die rollen uiteraard ook door meerdere actrices/acteurs laten spelen en bvb de rol van dokter en gerechtsdeurwaarder door een man laten spelen.

- Klant 1, Inspectrice 1, Dokter De Donder:
- Klant 2, Inspectrice 2, Gerechtsdeurwaarder:
- Klant 3, Inspectrice 3, Politieagent, Jacqueline:

DECOR:

- Het decor stelt een decoratieve handtassenwinkel voor. Aan voldoende handtassen geraken kan geen probleem zijn als alle vrouwelijke leden van de kring hun (oude) handtassen bijeenzoeken en/of als je eens in een kringloopwinkel gaat rondneuzen. Deze hoeven echt niet nieuw te zijn. Het publiek zit op afstand en met de aangepaste belichting er op ziet alles er nog heel goed uit. Handtassen die nadien weg mogen kan je zelfs een kleurtje naar believen geven.

Tafereel 1 (zondagavond)

(Het is zondagavond en als het stuk begint zijn we in een handtassenwinkel. Barbara is volop bezig met het uitstellen en schikken van de handtassen in de winkel die er erg mooi en decoratief uitziet. Enkel de winkel zelf is verlicht, niet de vitrine achter de inkomdeur. Boven de ingangdeur hangt een bord "In de Sacoche")

Max: *(Is vrijdagavond vertrokken om een weekend te gaan vissen met zijn vrienden en komt nu terug thuis. De winkeldeur gaat open en hij komt de winkel binnen, beladen met hengels en allerlei visgerei in de ene hand en een grote frigobox in de andere hand. Stomverbaasd laat hij alles vallen) ... Verdomme ... Wat ... wat is hier gebeurd !!!???*

Barbara: *(Streng) Max ! Let op je woorden ! En doe je schoenen uit, de vloer is net gedweild/gestofzuigd !*

Max: *(Boos) Barbara !!! Wat is hier gebeurd !? Waar is mijn schoenmakerij ?!*

Barbara: In de kelder !

Max: *(Verbouwereerd) In de kelder ?!*

Barbara: In de kelder, Max ! Ik heb alles in de kelder laten zetten ! Daar is meer dan plaats genoeg voor uw schoenmakerij !

Max: Maar waarom ? Wat is er mis met mijn schoenmakerij Barbara ! Het is hier al altijd een schoenmakerij geweest met een beetje sacochen erbij. Waarom doe je mijn schoenmakerij hier weg ... en dan nog achter mijn rug om!? Het is ten slotte nog altijd mijn winkel !

Barbara: *(Probeert hem nu te paaien en omarmt hem) Maar Max, ... schat. Jij wil mij toch gelukkig maken... is het niet ? (kust hem op het voorhoofd)*

Max: ... Ja natuurlijk, ... maar dat wil daarom nog niet zeggen dat je hier achter mijn rug om alles zomaar kan doen en laten wat je wil ...

Barbara: *(Laat hem los en speelt "verheerlijkt" naar publiek) Ik heb vrijdagmorgen antwoord gekregen van Delvaux !!!*

Max: ... Delvaux ???

Barbara: DELVAUX, Max !!! De absolute top, ... handtassen Delvaux !

Max: *(is duidelijk niet op de hoogte) ... en wat hebben die er mee te maken dat je mijn schoenmakerij in de kelder steekt ?*

Barbara: *(Gespeeld onschuldig) ... had ik u dat nog niet verteld ?*

Max: Wat verteld ?!

Barbara: Binnenkort wil Delvaux een nieuw filiaal openen hier in xxxxxxxx en ik heb een tijdje geleden mijn kandidatuur gesteld. Ik dacht al dat ze niet weerhouden was omdat ik er niets meer van hoorde.

Maar vrijdag heb ik dan toch antwoord gekregen en ze hebben me laten weten dat ik in aanmerking kom. (*ondertussen gaat ze terug verder met het hier en daar herschikken van een handtas*).

Max: (*Schamper*) ... Delvaux Hier ?

Barbara: Ja Max, hier ! Waarom denk je dat ik jouw schoenmakerij naar de kelder heb verhuisd ? In een winkel van Delvaux kan je onmogelijk schoenen maken. Deze winkel heeft een enorm potentieel , maar alleen zonder jouw schoenmakerij . De ligging is fantastisch en als we Delvaux kunnen overtuigen om hier hun filiaal te openen dan ... dan ... dan krijgen we toegang tot een andere wereld Max ! Dan is het gedaan met dat handjevol klanten dat ik nu over de vloer krijg voor een goedkope handtas die ze dan nog liefst in de solden willen kopen. Nee, als het hier een winkel van Delvaux wordt dan krijgen we Chique en rijke mensen over de vloer die de duurste en exclusiefste modellen eerst kopen en dan gaan we die leren kennen en worden we bevriend en ... (*Barbara gaat meer en meer op in haar fantasie en begint steeds hartstochtelijker te praten*)

Max: Stop !!!

Barbara: (*gaat onverstoorbaar verder*) ...en dan nodig ik hen eens uit op de koffie en dan nodigen zijn mij uit en dan ...

Max: STOP Barbara !!! ... Je loopt veel te hard van stapel !? Jij schrijft een brief naar Delvaux en omdat je antwoord hebt gekregen dat je in aanmerking komt ben je er meteen al zeker van dat ze hier hun filiaal zullen openen, ... zomaar !

Barbara: (*Chagrijnig omdat hij haar in al haar enthousiasme heeft onderbroken*)... neen, natuurlijk niet Max. Maar ik ben wel één van de kandidaten.

Max: Aha, één van de kandidaten ! Je zegt het zelf ! Maar wie zegt dat ze jou zullen kiezen ?

Barbara: Ze zullen mij kiezen Max ! Ze móeten mij kiezen! Daar zal ik alles aan doen! Daar moet alles voor wijken!

Max: (*Schamper*) Dat heb ik gemerkt ! Wanneer maken ze hun keuze bekend ?

Barbara: Deze week komen ze kijken.

Max: ... Deze week al ? Wanneer, deze week ?

Barbara: Dat weet ik niet ! ... morgen ... overmorgen ... vrijdag ? Ze komen onaangekondigd en incognito zodat ze kunnen zien hoe het hier écht aan toe gaat.

Laurence: (*Max wil antwoorden, maar op dat moment komt Laurence de winkel binnen met twee grote zakken in de handen en struikelt over het visgerief van Max waardoor ze de zakken laat vallen*) ... auw ! Wie heeft die rommel hier gezet ? (*ziet dan Max en zegt schamper*) ... ah je bent terug !

Barbara: (Streng)Max, ruim die rommel op! (dan tegen Laurence) Was alles klaar , schat ?

Laurence: Ja mama ! Het ziet er goed uit (neemt de zakken op en legt ze op de toog van de kassa)

Barbara: Laat eens kijken (ondertussen graait Max zijn spullen bij elkaar en brengt ze mopperend weg langs de deur naar het privé)

Laurence: (Haalt een uniform (soort airhostess outfit)uit een van de zakken en houdt het vóór. Barbara en Laurence becommentariëren nu luidop de outfit terwijl Max verdwijnt. Als hij weg is vraagt ze) ... En hoe heeft hij gereageerd ?

Barbara: Oh, al bij al viel het nog mee. Hij was er niet echt gelukkig mee, maar als we Delvaux kunnen binnenhalen zal hij wel bijdraaien. (Duwt nu het uniform in Laurence 's handen) Hier, trek het eens aan en stuur Max naar hier om zijn uniform te passen.

Laurence: (Terwijl ze grinnikend naar de privé gaat) Ik ben eens benieuwd of je hem zo ver krijgt dat hij dat wil aantrekken.

Barbara: (Haalt nu het uniform van Max uit de andere zak en schikt het op de toog. Als Max binnenkomt neemt ze de broek en reikt ze hem aan) Hier, trek aan !

Max: (Verbouwereerd) ... Laurence zegt dat ik een uniform moet aandoen ! Dat meen je toch niet !?

Barbara: Toch wel ! ...Hier, trek die aan !

Max: Neen !

Barbara: Max, trek die broek aan !

Max: Neen! Waarom zou ik in godsnaam een uniform aantrekken?!

Barbara: Omdat jij vanaf morgen de klanten moet ontvangen en iets te drinken aanbieden !

Max: Ik moet wàt ??

Barbara: Mijn winkel moet vanaf morgen klasse uitstralen en daarom bied ik de klanten iets te drinken aan en wil ik vanaf morgen een portier zoals bij Harrods in Londen en die portier ben jij !

Max: (verbijsterd) Ha ... Harrods ?!

Barbara: Ja Max, Harrods! Dat is de chicste winkel in Londen ... in de hele wereld, en dat doen ze daar ook ! (overenthousiast) Als die van Delvaux dat zien, dan kunnen ze niets anders dan ónze winkel uitkiezen voor hun filiaal !

Max: ... maar Barbara toch, je wil onze winkel toch niet vergelijken met Harrods.

Barbara: (Beslist) Neen, maar je kan wel de goede dingen van hen overnemen. Trek nu die broek aan ! ... en het hemd ... en de das ... en de vest ... en de overjas ...

(Max trekt nu mopperend zijn broek uit en trekt de uniformbroek aan en vervolgens de andere kledingstukken die Barbara hem telkens aanreikt)

Max: *(bij de overjas weigert Max weer) ... toch geen overjas ! Dat is veel te warm !*

Barbara: *Bij Harrods hebben ze die ook aan ! (zuchtend trekt Max ook de overjas aan) ... en tenslotte de pet ! (Max zucht hoofdschuddend en zet ze dan duidelijk tegen zijn zin toch maar op) ... Prachtig ! Je ziet er prachtig uit, Max !*

Laurence: *(Komt paraderend als een model binnen met het uniform aan) ... en ... wat vind je ervan mama?*

Barbara: *(Verrukt) ... Schitterend ! ... gewoonweg schitterend ! ... Ga eens naast Max staan ! ... oh, dat is gewoon fantastisch! Als die van Delvaux dat zien ...!!!*

(Black out en "Max" van Paolo Conte begint te spelen

<https://www.youtube.com/watch?v=4kDZXHmC4Cs>)

Tafereel 2 (maandag 10u tot 19u)

(Als het licht terug aangaat is de hele winkel en ook de vitrine achter de inkomdeur verlicht. Het melodietje van "Max" blijft op de achtergrond verder spelen. In de winkel zijn 2 klanten. Klant1 is aan de kassa met Laurence aan het praten. De tweede klant, Jimmy(een homo)is handtassen aan het bekijken en passen.

Max: *(De muziek valt weg als klant 2 wil binnenkomen en Max vol enthousiasme de deur opent) Goede morgen mevrouw, welkom "In de Sacoche" !*

Klant 2: *(Reageert een beetje verbouwereerd) Oh ... euh ... dank u (ze komt aarzelend binnen)*

Max: *Mag ik u een glaasje van het huis aanbieden ! We hebben water, plat of bruisend, jus d'orange en Cava! Aan u de keuze !*

Klant 2: *(Aangenaam verrast) ... oh euh ... graag een glaasje Cava voor mij.*

Max: *En een glaasje Cava voor mevrouw ! (schenkt het stijlvol in en geeft het aan de klant) En veel winkelplezier, mevrouw!*

Klant2: *Dank u wel meneer. (De vrouw gaat vervolgens de handtassen bekijken met haar glas Cava in de hand. Zodra Barbara is omgekleed (zij moet tijdens de black-out een chiquere jurk en dito schoenen aantrekken) komt zij via de privé de winkel binnen en gaat ze klant 1 adviseren.)*

Max: *(knipt nu duidelijk zichtbaar met zijn vingers waarop iedereen op de scène "bevriest". Dan komt Max naar voor en richt zich tot het publiek) ... Eigenlijk was het best nog leuk zo portier spelen. Alles ging vlot en zo ging het de hele dag door, beste mensen tot er vlak voor sluitingstijd iets gebeurde dat heel bepalend was voor de rest van het verhaal. Ik stel voor dat we even doorspoelen naar dat moment.*

(Max gaat weer naar zijn plaats en knipt duidelijk zichtbaar met zijn vingers en plots begint iedereen versneld te spelen zoals in een “stomme” film. Nu klinkt ook muziek van een “stomme” film (vb. <http://www.youtube.com/watch?v=C4WYwLpR22Y>) , of de snelle passage uit de vlooienmars <https://www.youtube.com/watch?v=dj4TH3WDPA8> , of “popcorn” van Jean-Michel Jarre <https://www.youtube.com/watch?v=NjxNnqTcHhg> of.....)

Nota van de auteur: Deze scène moet heel goed uitgewerkt worden en de versnelde bewegingen moeten heel goed ingestudeerd worden, dan krijg je een hilarische scène die gegarandeerd succes zal hebben. Daarom beschrijf ik nu gedetailleerd wat ieder personage moet doen en zeggen. In de “stomme” filmscène wordt die tekst echter **enkel gelipt** zodat we de bewegingen van de mond zien maar geen geluid horen.

START STOMME FILM SCÈNE

Op dat moment zijn Max, Barbara, Laurence , klant 1, klant 2 en Jimmy op de scène aanwezig terwijl klant 3 binnenkomt. De zeven aanwezigen vormen 3 duo's + Jimmy die gelijktijdig hun act uitvoeren:

A: Laurence en klant 1, **B:** Barbara en klant2, **C:** Max en Klant 3, **D:** Jimmy
Ieder personage mag zijn tekst dus enkel lippen en moet ook zoveel mogelijk “versnelde” gebaren gebruiken en heel veel mimiek toepassen.

A

- Klant 1: *(Komt naar de kassa en legt een handtas op de toog) Die zou ik graag meenemen juffrouw.*
- Laurence: *(Neemt de handtas, knipt er met een schaar het prijskaartje dat aan een touwtje aan de handtas hangt af) Dat is dan 99 € mevrouw !*
- Klant 1: *Kan ik betalen met mijn bankkaart , juffrouw ?*
- Laurence: *Maar natuurlijk, mevrouw (tikt het bedrag in de kaartlezer en schuift die dan naar de vrouw) ... hebt u graag een geschenkverpakking ?*
- Klant 1: *Nee dank u, ik neem ze zo wel mee (haalt haar bankkaart uit haar portefeuille steekt die in de lezer, betaalt en steekt haar kaart terug weg)*
- Laurence: *(Haalt een plastic of papieren zak van onder de toog, steekt daar de handtas in en geeft ze aan de klant) Alsjeblief mevrouw.*
- Klant 1 : *Dank u wel ! (gaat weg)*
- Laurence: *(Schrijft iets in het kasboek dat op de toog ligt)*

B

- Barbara: *(Staat met klant 2 vooraan aan de lage toonbank. Ze neemt er een handtas uit en geeft die aan de klant) ... hier mevrouw, hang die eens om uw schouder. Ik denk dat je hier beeldig mee zal staan.*
- Klant 2: *(Zet haar glas Cava op een tafeltje dat daar staat, neemt de handtas aan en hangt ze over haar arm of schouder) ... denk je ? Ik weet het zo niet. Gaat die kleur wel bij mijn jas ?*
- Barbara: *Het gaat er geweldig goed bij, mevrouw. Neem het van mij aan.*
- Klant 2: *(Twijfelt nog) ... ik weet niet ... kan ik eens in de spiegel kijken ?*
- Barbara: *Maar natuurlijk mevrouw (wijst) de spiegel hangt daar (begeleidt de klant naar de spiegel naast de deur naar het privé)*
- Klant 2: *(neemt een aantal poses in voor de spiegel) ... nee, toch maar niet (geeft de handtas terug aan Barbara) ... ik kijk nog even verder rond.*
- Barbara: *(Met een geforceerde glimlach) Maar natuurlijk, mevrouw ! (gaat de handtas terug op haar plaats hangen, neemt het lege glas van het tafeltje, brengt het naar Max en gaat dan naar klant 3)*

C

- Max: *(Een volgende klant wil binnenkomen en Max opent vol enthousiasme de deur) Goede morgen mevrouw, welkom "In de Sacoche" !*
- Klant 3: *(Reageert een beetje verbouwereerd) Oh ... euh ... dank u (ze komt aarzelend binnen)*
- Max: *Mag ik u een glaasje van het huis aanbieden ! We hebben water, plat of bruisend, jus d'orange en Cava! Aan u de keuze !*
- Klant 3: *(Aangenaam verrast) ... oh euh ... graag een glaasje fruitsap voor mij.*
- Max: *En een glaasje fruitsap voor mevrouw ! (schenkt het stijlvol in en geeft het aan de klant) En veel winkelplezier, mevrouw!*
- Klant 3: *Dank u wel meneer. (De vrouw gaat vervolgens de handtassen bekijken met haar glas fruitsap in de hand.)*
- Max: *(opent de deur voor klant 1 die de winkel verlaat) Dank u wel mevrouw, tot ziens !*
- Klant 1: *Tot ziens meneer (gaat buiten)*
- Max: *(Sluit de deur en neemt dan het glas aan dat Barbara hem brengt en gaat het uitspoelen en afdrogen)*

D

Jimmy: *(Jimmy is een homo en komt een handtas voor zichzelf kopen. Hij haalt af en toe een handtas uit een van de vitrines en bekijkt die dan met de nodige poses in de spiegel die vooraan de scène kant kassa staat. Als ze hem niet aanstaat legt hij ze terug en neemt een andere. Uiteindelijk maakt hij toch een keuze en gaat naar de kassa)*

A, B, C en D spelen zich gelijktijdig af en lopen dan over in **E, F en G** die zich ook gelijktijdig afspelen

E: Barbara en klant 3, **F:** Laurence en Jimmy, **G:** Max, Klant 2 en Virginie. .

E

Barbara: *(Staat met klant 3 vooraan aan de lage toonbank. Ze neemt er een handtas uit en geeft die aan de klant) ... hier mevrouw, hang die eens om uw schouder. Ik denk dat je hier beeldig mee zal staan.*

Klant 3: *(Zet haar glas fruitsap op een tafeltje dat daar staat, neemt aarzelend de handtas aan en hangt ze over haar arm of schouder) ... denk je ? Ik weet het zo niet. Gaat die kleur wel bij mijn jas ?*

Barbara: Het gaat er geweldig goed bij, mevrouw. Neem het van mij aan.

Klant 3: *(Twijfelt nog) ... ik weet niet ... kan ik eens in de spiegel kijken ?*

Barbara: Maar natuurlijk mevrouw *(wijst)* de spiegel hangt daar *(begeleidt de klant naar de spiegel naast de deur naar het privé)*

Klant 3: *(neemt een aantal poses in voor de spiegel) ... nee, toch maar niet (geeft de handtas terug aan Barbara) ... ik denk niet dat ik hier mijn goesting vindt (bekijkt nog een andere handtas en verlaat zonder iets te kopen de winkel)*

Barbara: *(Met een geforceerde glimlach)* Maar natuurlijk, mevrouw ! *(gaat de handtas terug op haar plaats hangen, ziet Virginie haar schoenen uit de zak halen en stuijft dan op Max af)*

F

Jimmy: *(Komt naar de kassa en legt een handtas op de toog)* Die zou ik graag meenemen juffrouw.

Laurence: *(Neemt de handtas, knipt er met een schaar het prijskaartje dat aan een touwtje aan de handtas hangt af)* Dat is dan 89 € meneer !

Jimmy: Kan ik cash betalen, juffrouw ?

Laurence: Maar natuurlijk, meneer ...

Jimmy: *(Haalt 100 € uit zijn portefeuille en legt die op de toog)* Alsjeblieft !

Laurence: *(Steekt het geld in de kassa en geeft hem het wisselgeld terug)* ... hebt u graag een geschenkverpakking ?

Jimmy: Nee dank u, ik neem ze zo wel mee (*steekt het wisselgeld in zijn portefeuille*)
Laurence: (*Haalt een plastic of papieren zak van onder de toog, steekt daar de handtas in en geeft ze aan de klant*) Alsjeblief meneer.
Jimmy : Dank u wel ! (*gaat weg*)
Laurence: (*Schrijft iets in het kasboek dat op de toog ligt*)

G

Max: (*Opent de deur voor Klant 2*) Dag mevrouw, tot ziens !
Klant 2: Dag meneer (*gaat weg*)
Max: (*ziet dat klant 2 haar leeg glas heeft neergezet, gaat het halen, spoelt het uit en droogt het af. Dan zien we een er slonzig en vuil uitzijende vrouw met dikke brilglazen aan de winkeldeur verschijnen en vallen. Plots verschijnt er een brede glimlach op Max zijn gezicht en gaat hij enthousiast de deur openen*) ...
Virginie !
Virginie: Max , ben jij het ! (*haar bril is afgefallen en ze zoekt hem op de grond*),
Max: Ja, Virginie. Ik ben het ... hier is uw bril (*Geeft haar de bril en helpt haar recht*)
Virginie: Wat is hier gebeurd jong ? Dat is hier precies helemaal veranderd. Hier staat van alles op de grond waardoor ik ben gestruikeld.
Max: (*Verontschuldigend*) Barbara heeft tuinkaarsen op de grond gezet naar de ingang.
Virginie: En jij bent precies ook veranderd ... je bent precies verdikt ?!
Max: Nee, ik heb een kostuum aan en daarover nog een dikke overjas. Ik zweet me kapot.
Virginie: Wat is hier allemaal aan de hand, Max ? Waarom die kaarsen en dat kostuum ?
Max: Een ogenblikje Virginie (*Ziet Jimmy naar de deur komen en opent die vlug*) ...
Dag meneer, tot ziens !
Jimmy: Doei (*werpt een kushandje naar Max en gaat buiten*)
Max: (*klant 3 verlaat ook de winkel*) Dag mevrouw, tot ziens !
Klant 3: Dag meneer (*gaat weg*)
(Op dat moment knipt Max terug duidelijk zichtbaar met zijn vingers, waarop iedereen op de scène weer bevriest en de muziek stilvalt. Max komt weer naar voor en richt zich tot het publiek) Oeps! Dat was wat te ver doorgespoeld. We spoelen eventjes terug.

H

H is de laatste “stomme film”-scène, maar nu gebeurt alles achterstevoren. Taferelen E, F en G worden nu teruggespoeld tot op het moment dat Virginie struikelend en vallend voor de deur verschijnt. De acteurs spelen dit dus ook versneld, lippen hun tekst, maar spelen nu van achter naar voor, zo zien we Barbara achterwaarts terug naar klant 2 stappen, komt Jimmy achterwaarts weer de winkel binnen enz. De “stomme film”-muziek wordt nu ook achterstevoren afgespeeld.

Op het moment dat Virginie struikelend achterwaarts uit het zicht op de winkeldeur verdwijnt knipt Max weer duidelijk zichtbaar met zijn vingers, stopt de “stomme film”-muziek en hernemen taferelen E, F en G nu op gewone snelheid en in de juiste richting. Taferelen E en F worden wél nog gelipt. Tafereel G wordt luidop gesproken.

EINDE STOMME FILM SCÈNE

- Max: *(ziet een er slonzig en vuil uitziende blinde vrouw met een bril met dikke brilglazen struikelend aan de winkeldeur verschijnen en vallen. Plots verschijnt er een brede glimlach op zijn gezicht en gaat hij enthousiast de deur openen) ... Virginie !*
- Virginie: *Max, ben jij het ! (haar bril is afgefallen en ze zoekt hem op de grond),*
- Max: *Ja, Virginie. Ik ben het ... hier is uw bril (Geeft haar de bril en helpt haar recht)*
- Virginie: *Wat is hier gebeurd jong ? Dat is hier precies helemaal veranderd. Hier staat van alles op de grond waardoor ik ben gestruikeld.*
- Max: *(Verontschuldigend) Barbara heeft tuinkaarsen op de grond gezet naar de ingang.*
- Virginie: *En jij bent precies ook veranderd ... je bent precies verdikt ?!*
- Max: *Nee, ik heb een kostuum aan en daarover nog een dikke overjas. Ik zweet me kapot.*
- Virginie: *Wat is hier allemaal aan de hand, Max ? Waarom die kaarsen en dat kostuum ?*
- Max: *Een ogenblikje Virginie (Ziet Jimmy naar de deur komen en opent die vlug) ... Dag meneer, tot ziens !*
- Klant 4: *Doei ! (werpt een kushandje naar Max en gaat buiten)*
- Max: *(klant 2 verlaat ook de winkel) Dag mevrouw, tot ziens !*
- Klant 2: *Dag meneer (gaat weg)*

Max: *(Terug naar Virginie)* Sorry Virginie, maar Barbara heeft het in haar kop gehaald om hier een sacochewinkel van Delvaux van te maken.

Virginie: ... en de schoenen dan ? Ik kan hier toch mijn schoenen nog laten repareren ? *(haalt nu een paar vuile versleten schoenen uit de plastic zak die ze bij heeft)*

Barbara: *(Komt nu kordaat naar Max en Virginie)* Mag ik u vriendelijk verzoeken de winkel te verlaten mevrouw ?

Virginie: Ma ... maar ik kom gewoon mijn schoenen afgeven om ze te laten maken.

Barbara: De schoenmakerij is verhuisd naar de kelder en die ingang is nu langs de deur naast de winkel ! Dus vanaf nu ga je langs daar als je in de schoenmakerij moet zijn.

Max: *(Verbijsterd)* Maar Barbara ! Virginie ziet heel slecht en zij kan die trap niet af. Mijn klanten mogen toch gewoon langs hier binnenkomen.

Barbara: Dan zoek je daar maar een oplossing voor. Langs hier komt ze in ieder geval niet meer binnen. Uw klanten horen niet thuis in een winkel zoals deze. Als de mensen van Delvaux zien dat hier volk zoals zij rondloopt dan kan ik het wel vergeten.

Virginie: *(Wil beteuterd de winkel verlaten)* ... 't is goed, ik ga al !

Max: *(Furieus)* Nee Virginie, blijf hier! *(houdt haar tegen)* Het is hier nog altijd mijn eigendom en **IK** bepaal wie hier wel of niet binnen mag.

Barbara: *(Denkt even na en zegt dan hooghartig)* Dan komt ze vanaf nu in 't vervolg na sluitingstijd ! Ik wil haar hier niet zien als de winkel open is ! *(gaat naar de winkel deur, doet ze op slot, hangt het bordje "Gesloten" voor de deur en gaat naar de privé terwijl ze tegen Laurence zegt)* Breng jij de kassa mee, schatje *(verdwijnt)*

Laurence: *(Haalt de geldlade uit de kassa, neemt het kasboek en volgt haar mama heupwiegend richting privé. Aan de deur draait ze zich om en zegt spottend)* ... ga hier straks maar eens rond met de geurverfrisser ... het stinkt hier !

Max: *(staat perplex, wil reageren maar vindt niet onmiddellijk de juiste woorden)* Laurence, ... als .. als je denkt dat ... dat ...

Laurence: *(uitdagerend)* ... wat ? Wat wil je zeggen ?

Max: ... jij hebt je te gedragen ! Zoiets zeg je niet! Excuseer je bij Virginie!

Laurence: *(Minachtend)* Jij hebt mij niets te bevelen *(lacht hem uit)* ... stiefpapa ! *(gaat weg)*

Max: ... verdomme hé ! *(zakt moedeloos neer op een stoel)*

Virginie: *(zucht)* Ja Max, ... je hebt je iets op jouw nek gehaald met jouw Barbara

Max: *(ontmoedigd)* Ja, ik had me helemaal iets anders voorgesteld van mijn huwelijk.

Virginie: Ik had je nochtans gewaarschuwd ... Een vrouw zoeken langs het internet ... 't is allemaal veel te rap gegaan. Uw ma was nog maar twee maand begraven en die Barbara zat hier al in huis.

Max: (*Ongelukkig*) Ja maar Virginie, als je zestig jaar bent dan heb je ze niet zomaar meer voor het uitkiezen ... In het begin was die nochtans helemaal anders, dan was die lief en dan zorgde ze goed voor mij, maar sinds we getrouwd zijn ...

Virginie: Nog zoiets, waarom moest je daar per sé mee trouwen ... en zo rap !

Max: Ik ben katholiek opgevoed Virginie. Ons ma zou dat nooit goed gevonden hebben dat wij gewoon samenwoonden. 't Is al erg genoeg dat we niet voor de kerk zijn getrouwd.

Virginie:: (*schamper*) En toen je getrouwd was bleek ze ineens een dochter te hebben die dan nog bij jullie kwam inwonen ... en nu is jouw schoenmakerijplots niet goed genoeg meer en heeft ze die naar de kelder gezwierd en wil ze er een dure winkel van maken
Ik vrees dat je met open ogen in jouw ongeluk aan 't lopen bent Max ...

Max: (*Ongelukkig*) ... zou ... zou je denken ?

Virginie: (*schamper*) Wat denk je zelf ?

Max: (*moedeloos*)... Ik ... ik voel mij hier toch niet goed bij, maar wat kan ik er aan doen ?

Virginie: (*Strijdvaardig*) Je mag je zo niet laten doen Max ! Komaan, bekijk je zelf nu eens. Je loopt er bij als een halve clown omdat uw madam het in haar hoofd heeft gehaald om hier een winkel van Delvaux van te maken ! Wil je dat zelf !?

Max: Nee, begot !

Virginie: Maar waarom laat je je dan zo doen ?

Max: Wat kan ik er aan doen ? Ik kan niet tegen haar op ...

Virginie: En waarom zou je niet tegen haar op kunnen .?

Max: (*zuchtend*) Dat lukt gewoon niet ... misschien durf ik niet ? Ze praat mij altijd onder tafel en ik kan daar niet tegen op . Ik weet nooit onmiddellijk wat ik moet antwoorden en als ik het dan weet is de discussie al lang voorbij ...

Virginie: (*Denkt even na*) Dan moet je er voor zorgen dat ze je niet meer onder tafel kàn praten !

Max: Hoe ? ... dat gaat toch zomaar niet ! Ik kan mij toch niet heel de dag verstoppen ?

Virginie: Nee, dat gaat niet ... (*denkt na*)

Max: (*zucht*) ...was ik er maar nooit aan begonnen ...

Virginie: (*Roept het plots uit*) ... Ik heb het ! Jij moet doof worden !

Max: ... ik moet wat ?

Virginie: Jij moet doof worden, dan kan Barbara zoveel leuteren tegen u als ze maar wil. Je verstaat het toch niet.

Max: (*aarzelend*) ... ja ... daar zit wel iets in, ... maar doof word je niet op bestelling ... en eerlijk gezegd, weet ik niet of ik wel doof wil zijn.

Virginie: Je moet niet echt doof zijn natuurlijk, je moet doen alsof je doof bent. Dan heb je de tijd om over alles wat ze zegt na te denken en dan kan je haar later goed van antwoord dienen.

Max: (*Vindt het idee alsmaar beter*) ... Ja, daar zit wel iets in, ... maar gaat Barbara wel geloven dat ik van vandaag op morgen plots doof ben geworden ?

Virginie: (*denkt na*) ... ja, da's ook waar. We moeten iets vinden waardoor niemand er aan twijfelt dat je echt doof bent , ... maar wat ?

Max: (*er verschijnt een brede glimlach op zijn gelaat*) ... ik denk dat ik iets weet ! (*zwijgt plots als hij Barbara ziet binnenkomen*)

Barbara: (*komt binnen met een lege kassa en het kasboek en brengt beiden naar de kassa. Als ze terug weg gaat bekijkt ze Virginie minachtend*) ... Ben jij hier nog altijd ?

Virginie: (*Negeert Barbara en raapt haar schoenen op en geeft ze aan Max*) Wanneer denk je dat ik ze kan komen halen, Max ?

Max: (*bekijkt de schoenen grondig*) ... Tegen morgenavond moet het wel lukken

Virginie. Ik begin er straks na het eten aan.

Barbara: (*Gaat terug naar de privé en aan de deur draait ze zich om en zegt ze*) ... ga hier straks maar eens rond met de geurverfrisser Max ... het stinkt hier !

Max: (*hoofdschuddend*) ... sorry Virginie. Ik excuseer me in hun plaats.

Virginie: (*Grimmig*) Trek het je niet aan Max, wie laatst lacht best lacht. (*komt nu tot vlak bij hem en fluistert*) Je had een idee daarstraks ?

Max: Ja, luister (*fluistert nu zijn idee in haar oor terwijl hij angstvallig naar de privédeur kijkt*)

Virginie: (*Breed glimlachend*) ... Fantastisch, dat móet lukken !

Max: Maar gaan ze wel geloven dat ik daardoor echt doof ben ?

Virginie: Ik denk het wel, maar we moeten er natuurlijk zeker van zijn. (*denkt even na*) ... We moeten het laten bevestigen door een dokter.

Max: Welke dokter gaat zo iets bevestigen als ik niet echt doof ben ?

Virginie: (*glimlacht*) ... Martine !

Max : Wie is Martine ?

Virginie: Mijn huisdokter. Da's een heel speciale, maar ze heeft een hart van goud ! Als ik af en toe wat krap bij kas zit moet ik haar zelfs niet betalen voor een consultatie. Ik ben er zeker van dat ze ons wil helpen.

Max: Hoe noemt ze met haar familienaam en waar woont ze ?

Virginie: Je kent ze wel, ... Dokter De donder. Die woont hier in 't begin van de straat op nummer 2. Ik ga er direct naar toe en zal haar alles uitleggen. Die speelt het spelletje wel mee. Je moet er alleen voor zorgen dat **zij** het is die u komt onderzoeken.

Max: (*zenuwachtig*) Ik hoop dat het allemaal lukt !

Virginie: (*Optimistisch*) Maar ja, dat komt allemaal wel in orde. Ik ben er nu mee weg ... dan kan jij hier eindelijk jouw geurverfrisser rond spuiten. (*lacht*) Ik kom morgenavond mijn schoenen halen, dan hoor ik het wel of het is gelukt .

Max: Goed, tot morgen (*opent de winkeldeur*)

Virginie: (*gaat buiten , maar draait zich plots terug om*) Ach ja Max, heb je al nagekeken of we iets gewonnen hebben met de lotto ? Er was dit weekend 5 miljoen te winnen !

Max: Ah neen, met heel die commotie met de winkel heb ik daar niet meer aan gedacht. Wacht, ik zal de gazet gaan halen dan kunnen we dat onmiddellijk nakijken (*verdwijnt richting privé*)

Virginie: (*Bekijkt in afwachting, slechtiend als ze is, van heel dichtbij een rode (of groene) handtas, doet die om en gaat voor de spiegel staan*) ... hmm Groen (*als ze een rode om heeft, anders vice versa*), mijn lievelingskleur. (*Als Max terugkomt hangt ze de handtas terug*)

Max: Hier ben ik er mee (*komt binnen en laat de deur naar de privé open staan en legt de krant op de toog van de kassa zodat ze met de rug naar het publiek staan*) Efkens ons cijfers er bij halen (*haalt een briefje uit zijn portefeuille en geeft het aan Virginie*) ... lees voor

Virginie: (*Max herhaalt telkens het cijfer en omcirkelt het telkens in de krant*) 4 – 4, 6 – 6, 8 – 8, 11 – 11

Max: (*wordt zenuwachtig*) ... Virginie ... we hebben er al 4 juist ...

Virginie: (*Gespannen*) ... het.. het zal toch niet waar zijn 22

Max: ... 22al 5 juist En het laatste ?

Virginie: ... 27

Max: (*Schreeuwt het in alle staten uit*) Virginie, alles juist.... Alle 6 juist !

Virginie : (*Ongelovig*) Ben je zeker Max

Max: Ja ! 4 – 6 – 8 –11 – 22 en 27 ! Dat is wat je gezegd hebt !

Virginie: Ja, dat klopt ! (*zenuwachtig*) ...en ... en hoeveel winnaars zijn er in rang 1 ???

Max: *(kijkt bloednerveus in de krant)* Één ! Er is maar ene winnaar in rang 1 ... en die wint 5 miljoen € ! Virginie ... we hebben 5 miljoen gewonnen ! *(hij vliegt haar in de armen)*

Virginie: ... Vijf miljoen... ongelooflijk ! *(plots ongerust)*.... Waar is ons vignet ?

Max: Dat heb jij toch ? Jij laat het toch altijd valideren.

Virginie: *(Ongert)* Ja, maar het staat me voor dat ik het deze keer na de validatie aan jou heb afgegeven ?

Max: *(Wordt ook wat ongerust)* Nee, daar ben ik zeker van. Ik heb het zeker niet.

Virginie: ... Dan zal het wel thuis liggen.

Max: Ben je zeker ?

Virginie: ... Maar ja, dat kan niet anders. Ik breng het morgenavond mee als ik naar hier kom en dan spreken we af hoe we alles gaan regelen.

Max : Da's goed. We kunnen toch pas vanaf woensdag naar de lotto om ons biljet te innen.

Virginie: *(Breed glimlachend)* Goed, tot morgen ... miljonair !

Max: Tot morgen, collega ... ik denk dat ik zalig ga dromen ...

Virginie: En ik ook *(gaat weg, maar aan de deur zegt ze nog)* We houden dit stil ! Ik denk dat het beter is dat Barbara hier niets van afweet .

Max: *(Glimlachend)* Dat denk ik ook ... *(Doet de deur op slot, doet dan een vreugdedansje en neemt de schoenen van Virginie)* ... Ieder 2,5 miljoen € ... 100 miljoen oude Belgische frank ... *(doet het licht uit en gaat weg langs de privé)*

Barbara: *(Even later gaat het licht weer aan en komt Barbara met een spuitbus geurverfrisser met dennengeur binnen waarmee ze duchtig in het rond spuit, vooral op de plaats waar Virginie en Max hoofdzakelijk hebben gestaan. Dan zien we Michel, vertegenwoordiger van Hispanitas, verschijnen aan de winkel deur. Hij probeert die tevergeefs te openen en klopt dan op de ruit)* ... ha, ben jij het ! *(opent de deur)*

Michel: ... La nouvelle collection est arrivé, Barbara ... mon amour *(wil haar kussen)*

Barbara: *(Duwt hem weg)* Nu niet idioot ! Wat als hij binnenkomt ?

Michel: En dan ? Wat verschil zou het maken of hij het nu weet of niet ? *(wil haar weer kussen)*

Barbara: Nee ! *(spuit met de spuitbus naar hem)* Het is beter dat hij nog van niets weet !

Michel: *(boos)* ... Barbara ! Nu stink ik helemaal naar dennengeur !

Barbara: Dat is Jouw eigen schuld ! Heb je de hele bestelling bij?

Michel: Oui, madame!

Barbara: Breng ze maar naar binnen !

Michel: Ah non ! Dat is niet mijn werk ! Ik ben er trouwens niet op gekleed!

Barbara: *(Zucht, opent de deur naar de privé en roept) Max !*

Michel: *(loopt goedkeurend de winkel rond)* je hebt het mooi ingericht. Je hebt talent !

Barbara: *(hooghartig)* Dat weet ik !

Michel: Waar wil je de nieuwe collectie plaatsen ?

Barbara: Hier *(wijst naar de voor het publiek onzichtbare zijde van de lage toog)*. Dat is iets voor morgenvroeg.

Michel: Dan kom ik morgen in de loop van de dag even kijken.

Max: *(komt binnen)* Wat is er Barbara? *(ziet dan Michel)* ... en wie is dat ?

Barbara: ... Dat is Michel Sablon, de vertegenwoordiger van "Hispanitas" Hij brengt de nieuwe collectie.

Michel: Enchanté meneer *(gaat naar Max en geeft hem een hand)*

Max: ... *(geeft hem ook een hand en ruikt dan even)* ... jij hebt precies de hele dag in een dennenbos gezeten ? *(Michel kijkt boos naar Barbara)*

Barbara: De levering moet gelost worden!

Max: Kan hij dat niet doen ? Ik ben bezig met de schoenen van Virginie.

Barbara: *(Kordaat)* Nee! Zet alles voorlopig maar in de hall.

Max: Ja maar

Barbara: MAX!

Michel: Volgt u mij maar, de auto staat vlak voor de deur! *(gaat buiten gevolgd door een zuchtende Max)*

Barbara: *(gaat ondertussen achter de kassa en schrijft een en ander in het kasboek)*

Michel: *(Max komt terug binnen met een hoge stapel kartonnen dozen tot boven zijn hoofd en gaat wankelend verder naar de privé.)*

Barbara: Is dat alles ?

Max: *(zuchtend)* ... Ja

Michel: *Michel komt binnen met papieren in de hand en gaat naast Barbara achter de kassa staan)* ... et les papiers. Als je hier wil tekenen , mon chérie *(legt de papieren op de toog en tikt haar op de billen)*

Barbara: Niet nu, heb ik gezegd ! *(duwt hem weg)* Ga aan de andere kant staan!

Michel: *(Gaat morrend aan de ander kant staan)* Hoe lang moet dit nog duren ? Wanneer heb ik je helemaal voor mij?

Barbara: Geduld is een mooie deugd , Michel ! (*Tekent de papieren, geeft hem het origineel, gaat dan even kijken door de deur van het privé en sluit ze*) Hij zit terug in zijn kelder (*opent haar armen*) ... nu kan het wél even, chérie ! (*ze kussen elkaar kort en dan fluistert ze*) ... nog even geduld chérie. Alles verloopt volgens plan.

Michel: (*Zucht*) Ik hoop het ! Ik word stilaan ongeduldig.

Barbara: Dat is nergens voor nodig. ... tot morgen ?

Michel: Tot morgen ! (*geeft haar nog een kusje en gaat dan weg*)

Barbara: (*sluit de deuren terwijl ze het liedje "tomorrow" neuriet of zingt gaat ze af langs de privé*)

(*Black-out met reffrein van liedje "tomorrow" op de achtergrond*
<https://www.youtube.com/watch?v=5PzL8aL6jtI>)

Tafereel 3 (dinsdagmorgen 8u)

Laurence: (*Als het licht terug aan gaat komen Laurence en Barbara ieder met een doos in de armen binnen, zetten die achter de lage toog op de grond en halen er een nieuwe handtas uit die ze in de vitrine plaatsen. Ze zetten beiden een stapje achteruit en bewonderen het geheel*) Het ziet er prachtig uit !

Barbara: Ja, Prima !

Laurence: ... nu nog deze even weg zetten en klaar is kees ! (*Terwijl Laurence de twee lege dozen opraapt weerklinkt plots een enorme knal en zien we rook van onder de deur van de privé verschijnen. Laurence en Barbara schreeuwen het uit en de dozen vliegen door de lucht*) ... wat ... wat was dat ?

Barbara: ... dat .. dat kwam precies vanuit de kelder ?

Laurence: ... Max ! Max was in de kelder !

Barbara: (*hoopvol*) ... hij zal toch niet ... (*voorzichtig gaat ze de deur van de privé opendoen*)

Max: (*komt lichtelijk zwartgeblakerd en zijn haar in de war binnengestrompeld, terwijl hij heel hard roept*) ... **BARBARA ! ONTPLOFT ! 'T IS ONTPLOFT !**

Barbara: (*Schrikt van zijn geschreeuw en antwoordt boos*) Je moet helemaal niet zo schreeuwen ! Wat is er ontploft ?

Max: (*Schreeuwt weer*) **ONTPLOFT ! 'T IS ONTPLOFT , BARBARA !**

Laurence: Je moet niet zo roepen ! Wat is er ontploft ?

Max: (*Schreeuwt weer*) **ONTPLOFT ! 'T IS ONTPLOFT !**

Barbara: (*Schreeuwt nu ook*) **DAT WETEN WE ONDERTUSSEN WEL ! WAT IS ER ONTPLOFT !?**

Max: (*Schreeuwt*) **WAT ZEG JE ?**

Barbara: *(Schreeuwt terug)* **WAT IS ER ONTPLOFT ?**

Max: **IK VERSTA U NIET! WAT ZEG JE ?**

Laurence: *(Schreeuwt nu ook woedend)* **WAT ER GODVERDOMME ONTPLOFT IS ?**

Max: *(Schreeuwt)* **WAT ZEG JE ?**

Barbara: *(heeft door dat Max blijkbaar niets meer hoort, legt zijn vinger op zijn mond en doet teken dat hij moet zwijgen en zegt tegen Laurence) .. die hoort niets meer ! Geef iets om te schrijven (gaat met Laurence naar de kassa achter papier en een balpen).*

Max: *(Ondertussen verschijnt er een brede glimlach op Max zijn gezicht, knipoogt hij naar het publiek en schreeuwt hij weer)* **T IS ONTPLOFT, BARBARA !**

Barbara: *(Schrikt zich weer een ongeluk en schrijft dan snel in grote drukletters terwijl ze het ook zegt)* **SCHREEUW ZO NIET ! BEN JE DOOF ?**

Max: *(Begint weer te schreeuwen, maar praat dan gewoon als Barbara boos wijst naar het papier)* **IK WEET** het niet , maar ik hoor precies niets meer ?

Barbara: *(Schrijft en zegt weer)* **WAT IS ER ONTPLOFT ?**

Max: Ik wou nieuwe lijm gebruiken, maar omdat die niet vloeibaar genoeg was wou ik hem wat opwarmen en ik ben vergeten dat hij op het vuur stond en toen is het ontploft.

Laurence: Dat is ook stom van u om lijm op het vuur te zetten

Max: *(Schreeuwt weer)* **WAT ZEG JE ?**

Barbara: *(Terwijl ze boos het papier met "schreeuw niet zo" voor zijn neus houdt sist ze)* en hou nu eindelijk op met schreeuwen !

Max: Sorry ! Maar ik versta niet wat Laurence zei !

Laurence: Die is potdooft !

Barbara: *(schrijft en zegt)* **ZEG" JA" ALS JE HOORT WAT IK ZEG (toont het hem)**

Max: *(Knikt)* OK

Barbara: *(wijst naar haar mond en zegt luid en duidelijk)* **VERSTA JE WAT IK NU ZEG ?**

Max: *(schudt nee met het hoofd)*

Barbara: *(zucht, doet weer teken en zegt nu luider)* **VERSTA JE NU WAT IK ZEG ?**

Max: *(Schudt weer nee met het hoofd)*

Laurence: Dat is hopeloos. Die kan best naar een dokter gaan !

Barbara: *(kijkt op haar horloge)* Nu nog? De winkel gaat straks open en we hebben hem nodig als portier ! Waar vinden we nog zo snel een dokter ?

Max: *(zegt vlug)* ...Ik kan dat misschien best door mijn huisdokter laten nakijken !

Laurence: Wie is uw huisdokter ?

Max: *(schudt nee en doet teken dat hij haar niet hoort)*

Barbara: *(Schrijft en zegt)* WIE IS UW HUISDOKTER ?

Max: Dokter De Donder. Die woont hier in 't begin van de straat op nummer 2. Als je haar belt dan zal ze wel zo snel mogelijk langskomen.

Laurence: Ik zal haar wel opbellen *(gaat snel naar de privé)*

Max: *(Wijst haar na)* Wat gaat ze doen ?

Barbara: *(boos)* De dokter bellen, idioot ! Je stuurt al mijn plannen wel grondig in de war !

Max: *(met een glimlach)* Wat zeg je ?

Barbara: *(met een glimlach)* Dat ik je haat ! *(schrijft en zegt)* HEB JE PIJN ?

Max: ... Nee, dat valt mee !

Laurence: *(Komt terug binnen)* Ik heb de dokter gebeld. Ze komt onmiddellijk naar hier !

Max: Wat zegt ze ?

Barbara: *(Zegt boos tegen Laurence)* Als hij dat nog dikwijls zegt dan wurg ik hem !
(Schrijft en zegt) DE DOKTER KOMT ZO

Max: *(knikt)* Goed ! *(pakt een stoel van achter de kassa en gaat zitten)*

Laurence: Je gaat hem zo toch geen portier laten spelen ?

Barbara: Ik heb geen keuze ? Waar vinden we zo snel iemand anders.

Laurence: ... misschien is het allemaal niet zo erg en gaat het straks wel over.

Barbara: Ik hoop het !

Laurence: *(Op dat moment verschijnt dokter De Donder in de deuropening en klopt ze op het raam, Laurence doet open)* ... u bent de dokter ?

Dokter: Goedemorgen, ik ben dokter De Donder ! *(geeft hen beiden een hand en gaat dan naar Max die met zijn rug naar de deur zit)* ... aha en daar is mijn patiënt !
Dag Max ! *(geeft een hand)* Vertel eens wat er is gebeurd ?

Max: *(Schreeuwt plots weer)* **WAT ZEG JE ?**

Dokter: *(Laurence en Barbara schrikken weer, de dokter blijft stoïcijns)* ... met zijn stembanden is alvast alles in orde !

Barbara: Hij was in de kelder aan het werken en toen is er een ontploffing geweest en sindsdien hoort hij niet meer.

Dokter: Dan zal ik eens in zijn oren kijken ! *(haalt een otoscoop uit haar dokterstas, laat hem zien aan Max en wijst naar zijn oor)*... ik zal eens kijken

Max: *(luid)* Gaat ge in mijn oren kijken ?

Dokter: *(knikt) Ja ! (steekt de otoscoop in het rechter oor , kijkt en schudt dan het hoofd) ... oei oei oei, dat ziet er niet zo goed uit !*

Barbara: *(gespeeld bezorgd) Is het erg dokter ?*

Dokter: *(bezorgd hoofdschuddend) ... eerst eens in zijn ander oor kijken (kijkt en schudt dan weer het hoofd) ... oei oei oei dat is hier al even slecht !*

Max: *(luid) En is't erg dokter ?*

Dokter: *(zucht diep,kijkt dan ernstig Laurence, Barbara en Max aan en zegt dan gewichtig en nadrukkelijk) ... in beide trommelvliezen zit een groot gat !*

Barbara: *(onder de indruk) ... en is dat erg?*

Dokter: *(Hoofdschuddend) 't is niet alleen dat, ook zijn buizen zijn kapot ...*

Laurence: *... Zijn wat ?*

Dokter: *Zijn buizen !*

Barbara: *(Ongeduldig) Welke buizen ?*

Dokter: *Die van Eustachius ! ... De buis van Eustachius is kapot ... aan beide kanten ... (gewichtig) Hij zal nooit meer kunnen horen ! (Laurence en Barbara slaken een "gespeelde" kleine kreet van ontzetting)*

Max: *(speelt het spelletje mee en zegt geëmotioneerd) ... ik ...ik zie aan u dat het erg is dokter ... ga ik ooit nog kunnen horen ?*

Dokter: *(Schudt indrukwekkend Nee) ... Nee !*

Max: *(Speelt heel geëmotioneerd en valt Barbara rond de hals) ... oh nee, Barbara... wat moet ik nu doen ... oh nee ... (Barbara duwt hem verveeld voorzichtig weg) ... wat moet ik nu doen ... (valt op zijn knieën voor de dokter)Is er niets meer aan te doen dokter ?*

Dokter: *(Tegen Laurence) Geef eens schrijfgerief (schrijft en zegt dan luid) ... UW BUIS VAN EUSTACHIUS IS KAPOT ... LINKS EN RECHTS!*

Max: *(Gespeeld ontzet) Oei ! Dat klinkt Erg ! ... en moet ik, daarmee naar de kliniek ?*

Dokter: *(Schudt nee en richt zich dan tot Barbara) Voorlopig kunnen we daar niets aan doen. Alles daarbinnen is verhakkeld en gezwollen. Dat moet eerst ontzwellen en herstellen en dan moet hij naar een oorspecialist, maar dat kan nog een paar weken duren. (neemt haar voorschriftenboekje) Ik zal hem cortisonedruppeltjes voorschrijven. (dokter doet dit en geeft het briefje aan Barbara) ... vier keer per dag in ieder oor drie druppels. Ik kom morgen terug en dan rekenen we wel af, want nu moet ik dringend weg (geeft Max een hand) ... Dag Max ! ... dag iedereen (gaat weg)*

Laurence: *(zuchtend) Wat doen we nu !*

Barbara: *Gewoon doorgaan ! Hij heeft zijn oren niet nodig om de deur te openen !*

*(Black-out, vergezeld door "We zullen doorgaan" van Ramses Shaffy
<https://www.youtube.com/watch?v=0nSBn5buuqc>)*

Tafereel 4 (dinsdagmorgen 9u)

(Buiten Laurence en Max (beiden in uniform) is er nog niemand in de winkel)

Max: *(Ziet de eerste klant komen opent de deur en zegt heel luid)* GOEDE MORGEN MEVROUW, WELKOM "IN DE SACOCHE" !

Klant 1: *(Reageert een beetje verbouwereerd)* Oh ... euh ... dank u *(ze komt aarzelend binnen)*

Laurence: *(Steekt achter de rug van de klant snel een bordje op waarop staat "STILLER PRATEN")*

Max: *(zegt dan stiller)* Mag ik u een glaasje van het huis aanbieden ! We hebben water, plat of bruisend, jus d'orange en Cava! Aan u de keuze !

Klant 1: *(Aangenaam verrast)* ... oh euh ... graag een glaasje Cava voor mij.

Laurence: *(Steekt nu achter de rug van de klant snel een bordje op waarop staat "CAVA")*

Max: *(knikt)* En een glaasje Cava voor mevrouw ! *(schenkt het stijlvol in en geeft het aan de klant)* En veel winkelplezier, mevrouw!

Klant1: Dank u wel meneer. *(De vrouw gaat vervolgens de handtassen bekijken met haar glas Cava in de hand.)*

Max: *(Een volgende klant wil binnenkomen en Max opent weer vol enthousiasme de deur en zegt weer veel te luid)* GOEDE MORGEN MEVROUW, WELKOM "IN DE SACOCHE" !

Klant 2: *(Reageert geschrokken)* Oh ... euh ... dank u *(ze komt aarzelend binnen)*

Laurence: *(Steekt weer snel een bordje waarop staat "STILLER PRATEN"op)*

Max: Mag ik u een glaasje van het huis aanbieden ! We hebben water, plat of bruisend, jus d'orange en Cava! Aan u de keuze !

Laurence: *(Steekt nu snel een bordje waarop staat "FRUITSAP" op)*

Klant 2: *(Aangenaam verrast)* ... oh euh ... graag een glaasje fruitsap voor mij.

Max: En een glaasje fruitsap voor mevrouw ! *(schenkt het stijlvol in en geeft het aan de klant)* En veel winkelplezier, mevrouw!

Klant 2: Dank u wel meneer. *(De vrouw gaat vervolgens de handtassen bekijken met haar glas fruitsap in de hand.)*

Klant 1: *(Komt met een nieuwe handtas in de hand naar de kassa)* ... Deze handtas interesseert me wel juffrouw, maar ik vraag me af of ik alles wat ik gewoonlijk in mijn handtas steek er wel in krijg ?

Laurence: Mag ik uw huidige handtas eens zien?

Klant 1: (*haalt haar handtas van haar schouder en zet ze boven een opening in het midden van de toog*) ... ze is iets groter dan de Nieuwe ?

Laurence: (*Bekijkt ze twijfelend*) ... veel verschilt het niet ... ik denk wel dat het moet lukken.

Klant 1: Ik twijfel toch een beetje ...

Laurence: Weet je wat, probeer het gewoon. Steek de inhoud van deze handtas in de nieuwe, dan zien we effectief of het lukt

Klant 1: (*Verheugd*) Oh, zou dat kunnen ,

Laurence: Maar natuurlijk mevrouw, doet u maar.

Klant 1 (*Haalt nu de inhoud van haar handtas (waar onderaan een opening in is) + wat ze via de opening in de toog naar boven haalt, één voor één er uit en legt het op de toog terwijl ze het telkens benoemt*) ... Mijn portefeuille, ... mijn portemonnee met kleingeld (*schudt er even mee*) ... Papieren zakdoekjes ... mijn zonnebril... mijn sudokubboekje, ... mijn GSM, ... mijn sleutels, ... een balpen, ... (*een beetje verlegen*) inlegkruisjes, ... Tampax, ... lippenstift, ... blush, Mijn GPS,een flesje water, ... een paar reservepanty's, ... mijn handschoenen, , een reserve slipje, ... mijn fototoestel, ... een doosje dieetsuiker, ... dieetkoekjes, ...een EHBO-setje, ...mijn MP3-speler, Mijn koptelefoon, een appel, ... een agenda, een sjaaltje, een spiegeltje, ... een bus pepperspray, ... handboeien, (*De berg met inhoud wordt alsmaar groter naast de nieuwe handtas, die uiteraard vele keren te klein is. Laurence en Max staren dit met steeds toenemende verbijstering met openvallende mond aan*)

Laurence: (*Als de handtas blijkbaar leeg is stamelt Laurence totaal perplex*) Is ... is dat alles ?

Klant 1: (*Vriendelijk glimlachend*) Ik denk het wel ... (kijkt nog even in de handtas) ... oh nee, dat was ik nog vergeten (*haalt er een zo groot mogelijke knuffel uit*) ... de knuffel van mijn (klein)dochter (*legt hem bij op de stapel, glimlacht, draait haar handtas om, schudt er mee en zet ze dan terug boven de opening*) Dat is alles ! ... wat denk je ? Zou het er in kunnen ?

Laurence: ... ik ... ik denk het niet ...

Klant 1: (*Schudt het hoofd*) Ik denk het ook niet ... Jammer (*schouderophalend*), ... dan zal ik alles maar terugsteken (*steekt nu alles in omgekeerde volgorde terug*)

Laurence: ... Ja, doet u maar.

Klant 2: (*op dat moment komt klant 2 naar de kop van de kassa zodat ze tussen Laurence en Max komt te staan. Ze geeft een handtas aan Laurence, terwijl ze verbaasd de inhoud van de handtas van klant 1 bekijkt*) ... alsjeblieft juffrouw !

(op dat moment komt Jimmy binnen maar doordat ze bezig is met de klant kan Laurence niet tussenkomen in het gedoe tussen Max en Jimmy. De replieken tussen Laurence en klant 2 worden gelipt)

Laurence: *(Neemt de handtas, knipt er met een schaar het prijskaartje dat aan een touwtje aan de handtas hangt af)* Dat is dan 99 € mevrouw !

Klant 2: Kan ik betalen met mijn bankkaart , juffrouw ?

Laurence: Maar natuurlijk, mevrouw *(tikt het bedrag in de kaartlezer en schuift die dan naar de vrouw)* ... hebt u graag een geschenkverpakking ?

Klant 2: Nee dank u, ik neem ze zo wel mee *(haalt haar bankkaart uit haar portefeuille steekt die in de lezer, betaalt en steekt haar kaart terug weg)*

Laurence: *(Haalt een plastic of papieren zak van onder de toog, steekt daar de handtas in en geeft ze aan de klant)* Alsjeblief mevrouw.

Max: *(ondertussen verschijnt Jimmy voor de deur en Max opent de deur en zegt heel luid)* GOEDE MORGEN MEVROUW, WELKOM "IN DE SACOCHE" !

Jimmy: *(Reageert verontwaardigd)* Oh ... *(blijft in de deuropening staan)*

Laurence: *(Wil reageren, maar kan niet met de twee klanten aan de toog)*

Max: *(Heel luid)* OH EXCUSEER MENEER ... JA DA'S UIT GEWOONTE DAT IK MEVROUW ZEI. MAAR JIJ BENT EEN MAN HE !? MAAR JA, IN EEN SACOCHENWINKEL KOMEN NIET VEEL MANNEN BINNEN HE *(lacht luid)* ALLEZ, TOCH GEEN ECHTE MANNEN !*(klopt hem lachend op de schouder)* ... ALLEZ, WAT WIL JE DRINKEN VAN HET HUIS ? WE HEBBEN WATER, PLAT OF BRUISEND, JUS D'ORANGE EN CAVA ! AAN U DE KEUZE !

Jimmy: *(Twijfelt of hij niet onmiddellijk rechtsomkeer zal maken, maar komt dan toch binnen)* Voor mij een glaasje fruitsap alstublieft. Ik drink geen alcohol zo vroeg op de morgen.

Max: EN EEN GLAASJE CAVA VOOR MENEER ! *(schenkt het stijlvol in en wil het aan de klant geven)* EN VEEL WINKELPLEZIER MENEER !

Jimmy: *(Neemt het glas Cava eerst verbaasd aan, maar geeft het dan terug)* Ik vroeg geen Cava meneer. Ik vroeg fruitsap !

Max: *(Gespeeld verwonderd)* ... IS ER IETS NIET GOED MET DIE CAVA ? *(ruikt even en neemt dan een ferme slok)* ... NEE, DAAR IS NIETS MIS MEE HOOR ! *(wil het glas terug geven)*

Jimmy: *(Weert boos het glas af)* Ik vroeg fruitsap, meneer !

Max: *(Weer luid)* WAT ZEG JE ?

Jimmy: *(Schreeuwt)* ... **DAT IK FRUITSAP VROEG !**

Max: *(Schreeuwt terug)* **JE MOET LUIDER PRATEN, IK VERSTA U NIET !**

Barbara: *(Terwijl klant 1 en 2 verbijsterd het tafereel bekijken en Laurence achter haar kassa uitschiet om tussen te komen, stormt Barbara ongerust over het kabaal binnen)* Wat is hier aan de hand ?

Jimmy: Kan ik de zaakvoerder van deze winkel spreken, mevrouw

Barbara: Dat ben ik meneer.

Jimmy: Ik heb klachten over uw portier, mevrouw

Barbara: *(Neemt Jimmy mee vooraan kant privé en lippend praten zij de problemen uit)*

Laurence: *(Duwt Max terug naar zijn plaats , laat hem het plakkaat "stiller praten" zien en gaat dan terug naar de kassa bij haar twee klanten)*

Max: *(Overschouwt de situatie met een brede glimlach, richting publiek en dan opent hij de deur voor klant 2 die de winkel verlaat)* Dag mevrouw, tot ziens !

Klant 2: Dag meneer *(gaat, hem argwanend kijkend, weg)*

Klant 1: *(heeft ondertussen de hele stapel weggewerkt, neemt haar handtas, die er absoluut niet overvol uitziet, en hangt ze om haar schouder)* Tot ziens juffrouw, *(wijst op de nieuwe handtas)* U hangt die wel terug op haar plaats zeker ?

Laurence: *(Zuur lachend)* ... natuurlijk , mevrouw !

Klant 1 : Dank u wel ! *(gaat weg)*

Max: *(opent de deur voor klant 1)* Dag mevrouw, tot ziens !

Klant 2: Dag meneer *(gaat, hem argwanend kijkend, weg. Ook Jimmy verlaat de winkel, in een bocht om Max heen lopend)*

Laurence: *(Terwijl Laurence de handtas die klant 1 liet liggen terug op haar plaats hangt komt Barbara tot bij haar)* ... en die zien we niet meer terug zeker ?

Barbara: Oh jawel, ik heb hem alles uitgelegd, maar hij moest onvoorzien weg. Hij komt later terug. Hij is op zoek naar een cadeau voor zijn vriend ... *(zegt dit wat denigrerend)*

Max: *(opent de deur voor Michel die op dat moment binnenkomt)* Goedemorgen ... Michel !

Michel: *(Komt de winkel breed glimlachend binnen)* ... Bonjour tout le monde ! ... *(wijst dan op de voor het publiek onzichtbare etalage)* Ohlala ... c'est magnifique !

Barbara: *(Draait zich om en gaat glimlachend naar hem toe.)* Bonjour mon chérie !

Michel: *(Max fronst de wenkbrauwen, maar laat verder geen reactie zien. Michel schrikt en legt bang zijn vinger op zijn lippen terwijl hij zacht zegt)* ...ssssjjjjttt.

Barbara: *(Luid)* Dat is nergens voor nodig ! Hij is sinds deze morgen potdoof !

Michel: *(argwanend kijkt hij om naar Max die vrolijk naar hem wuift)* Ben je zeker ?

Barbara: Tweehonderd % ! Er is deze morgen een ontploffing geweest in zijn atelier in de kelder en die heeft zijn oren onherroepelijk beschadigd. De dokter is deze morgen langs geweest en die heeft het bevestigd. Doof voor de rest van zijn leven. De buis van Eustachius is foutu ! Aan de twee kanten !

Michel: *(Breed glimlachend gaat hij naar Max)* Dus als ik zeg dat hij een loser is dan hoort hij dat niet ? *(Max knikt vriendelijk)*

Barbara: Zie je wel!

Michel: *(Glimlachend tegen Max)* Ik neuk uw vrouw minstens één keer per week !

Max: *(Doet glimlachend een gebaar naar zijn oren)* ... ik versta u niet, ik ben doof !

Michel: En vanavond doen we het opnieuw ! *(klopt grijnzend op zijn schouders)* OK ? *(steekt zijn duim op)*

Max: *(Steekt ook zijn duim op)* Ja, alles OK ?

Michel: Geniaal! Dat maakt het een stuk gemakkelijker !

Max: *(Luid tegen Barbara)* Ik ga efkens plassen ! *(verdwijnt)*

Barbara: *(Michel wil haar kussen)* Nu niet ! Er kunnen klanten binnenkomen ... en Max is niet blind. Hij is alleen doof !

Laurence: Dat is wel een serieus probleem, mama. Daarstraks liep alles bijna in het honderd.

Barbara: *(Streng)* Jij moest hem wel in het oog houden !

Laurence: *(Verongelijkt)* Ik had wél twee klanten aan mijn kassa op dat moment. Ik kon niets doen !

Barbara: *(Sussend)* OK, ik zal zien dat ik hier ook altijd ben als hij aan de deur staat. *(nu tot Michel)* Jij gaat best terug weg, we moeten nu ook niet overdrijven. Tot vanavond?

Michel: Tot vanavond, ma chérie *(werpt haar een kushandje en gaat weg)*
(Black-out met Refrein van "Vanavond ga ik uit" van Clouseau
<https://www.youtube.com/watch?v=CxzhdFq4pg4>)

Tafereel 5 (dinsdagavond 20u)

Max: *(Is aan het stofzuigen als Virginie verschijnt en op het glas klopt)* ... kom binnen.

Virginie: En, hoe is het gegaan ? Is het gelukt ?

Max: *(Schreeuwt)* **WAT ZEG JE ?**

Virginie: *(Ontzet)* Oei ! 'tis niet waar Je bent echt doof !?

Max: *(Schreeuwt terug)* **WAT ZEG JE ? IK VERSTA U NIET !**

Virginie: *(voelt zich heel schuldig)* ...ocharme Max ... en 't was dan nog mijn idee ...

Max: *(lacht)* ... maar nee hoor ! Ik ben helemaal niet doof !

Virginie: *(half boos)* ... maar jij onnozelaar, mij zo doen verschieten ! Da's niet goed voor mijne moteur! ... en, is't gelukt ? Zijn ze er ingelopen ?

Max: *(grijnzend)* Helemaal! Uw dokter heeft het fantastisch gespeeld ! *(imiteert haar)* " ... in beide trommelvliezen zit een groot gat !" en "... De buis van Eustachius is kapot ... aan beide kanten ... *(gewichtig)* Hij zal nooit meer kunnen horen !"

Virginie: *(Grinnikend)* Ik heb niet veel moeite moeten doen om haar te overtuigen.

Max: En ik heb ze al goed op stang kunnen jagen ...

Virginie: *(Schrikt plots op en fluistert)* ... SSjttt ! We mogen niet zo luid praten. Straks horen ze ons en is het uit met ons spelletje.

Max: Maak je geen Virginie, Laurence is naar haar lief en Barbara is gaan poepen met hare vrijer !

Virginie: *(Schrikt)* Heeft ze een vrijer ... hoe weet jij dat ?

Max: *(Bitter)* 't is een vertegenwoordiger van een of ander sacocher merk. Hij zei het me daarnet zelf recht in mijn gezicht.

Virginie: Dat was wel efkens verschieten zeker als je dat hoorde?

Max : Ik heb op mijn tanden moeten bijten. Ik had goesting om hem eens goed op zijn gezicht te kloppen ... en eigenlijk nog liever op haar gezicht !

Virginie: *(Grijnslacht)* ... Ze moesten eens weten dat je alles kan horen !

Max: *(grijnzend)* Het is eigenlijk wel handig als de mensen denken dat je doof bent. Zo kom je van alles te weten dat je anders misschien nooit te weten komt.

Virginie: Wat ga je nu doen ?

Max: Nog wat afwachten, wie weet wat ik nog allemaal te horen krijg. ... Maar iets anders nu, heb je 't bij ?

Virginie: *(ongemakkelijk)* ... heb ik wàt bij ?

Max: *(Verwonderd)* Wel, ... ons lottoformulier ! Heb je 't bij ?

Virginie: *(Krimpt ineem)* ... Nee, ik .. ik vind het niet ?

Max: *(Schrikt)* Hoe!?! Je vindt het niet ?

Virginie: *(Jammerend)* Ik heb heel mijn kot afgezocht en ik vind het nergens ... lets in mij zei me gisteren al dat ik het niet mee naar huis had genomen toen ik het heb laten valideren ...daarom vroeg ik je ook of jij het niet had.

Max: *(Ongerust)* ... maar ik ben er zeker van dat je het ook niet aan mij hebt gegeven.

Virginie: (*Doodongelukkig*) Ik heb al heel de dag lopen denken en piekeren over waar ik het zou kunnen gelaten hebben.

Max: Kijk niet zo sip Virginie, dat formulier kan toch niet zo maar verdwenen zijn ... ik zoek straks heel mijn huis af. Het zal wel boven water komen. Denk vannacht nog eens heel goed na. ...

Virginie: (*Zucht terneergeslagen*) Ja, ... ik zal mijn best doen

Max: (*Geeft haar een bemoedigend schouderklopje*) Kop op Virginie dat komt wel in orde !

Virginie: Ik hoop het !

Max: We kunnen ons nu beter concentreren op “operatie Barbara” (*Grinnikend*) Ik verheug me er al op dat we hen morgen nog wat meer op stang kunnen jagen.

Virginie: (*Lacht nu ook weer*) Ja, en deze keer zal ik er bij zijn.... ik heb een schitterend idee om hen te pesten

Max: (*geïnteresseerd*) ... ja ? Laat horen !

Virginie: ...als ik hier morgen nu eens binnen kom als inspectrice van Delvaux !?

Max: (*bekijkt haar meewarig*) ... met alle respect Virginie, maar jij ziet er niet echt uit als een inspectrice van Delvaux.

Virginie: Ik weet ook wel dat ik er altijd nogal slordig bijloop, maar dat is uit gemakzucht. Je zou er van verschieten hoe ik er nog kan uitzien als ik een beetje moeite doe ... en ik heb thuis in de kast nog een mooie broche liggen met een grote D op. Die heeft ons moeder ooit van mijn vader gekregen. Ze noemde Dora ! Als ze Die D zien dan denken ze zeker dat ik van Delvaux ben.

Max: (*Bekijkt haar ongelovig*) ... ik weet niet, misschien wel ... maar uw bril zal u verraden.

Virginie: Dan zet ik die af !

Max: Maar je ziet geen steek zonder uw bril !

Virginie: (*Kijkt rond*) Zo groot is het hier nu ook niet hé Max en jij kan me helpen

Max: Hoe kan ik jou in Godsnaam helpen ?

Virginie: Ik heb thuis zo een zendertje met oortjes liggen. Je weet wel, zoals in de films. Ik heb dat ooit ergens tussen het groot vuil gevonden. Ik steek zo’n oortje in mijn oor en jij verstopt het microfoontje ergens tussen je kleren. En als ik ergens ga tegenlopen dan verwittig jij me in uw micro...

Max: (*Zucht*) Het klinkt aantrekkelijk, maar ik vrees dat ze daar nooit gaan inlopen ...

Virginie: (*Overtuigd*) We kunnen het toch proberen ... en als het mislukt, dan mislukt het maar. Da’s toch niet zo erg ?

Max: *(Glimlacht nu)* Nee, je hebt gelijk. 'T is 't proberen waard !

Virginie: *(begint rond te lopen)* Ik zal hier eerst maar eens goed rondkijken, zodat ik de opstelling in mijn geheugen kan opslaan !

Max: Ik zet ondertussen mijn stofzuiger weg en dan ga ik met je mee om dat zendertje en die microfoon uit te testen. *(verdwijnt met de stofzuiger en komt even later terug met zijn jas aan)* ... kom, we zijn weg *(gaan beiden naar buiten)*

(Black-out met "Max" van Paolo Conte)

Tafereel 6 (woensdagmorgen 8u)

Laurence: *(Barbara bladert achter de kassa in een stapeltje papieren als Laurence opgewonden binnenkomt met de krant van maandag in de hand)* ... mama, ik denk dat ik iets ongelooflijks ontdekt heb.

Barbara: *(kijkt verrast op)* ... ja, wat dan ?

Laurence: Heb je gemerkt dat Max al sinds vijf uur deze morgen aan het rondlopen is in huis?

Barbara: Ja, hij is precies iets aan het zoeken. Ik hoorde hem af en toe mompelen ... "dat kan niet weg zijn" en ... "ik moet het vinden "

Laurence: *(Opgewonden)* ... Jij ook al ! Ik heb hem daarnet in het oog gehouden en hij is echt iets aan het zoeken. En weet je wat ik denk dat het is ?

Barbara: *(nieuwsgierig)* ... Nee, wat ?

Laurence: *(Triomfantelijk)* ... een lottoformulier ter waarde van vijf miljoen Euro !

Barbara: *(Roept verrast)* Wat ! ... vijf miljoen Euro ?! Ben je zeker ?

Laurence: Nee ik ben er niet zeker van, maar ik hoorde hem daarnet iets mompelen over vijf miljoen en toen herinnerde ik mij dat hij maandagavond in de krant iets had aangeduid ... en kijk eens wat hij heeft aangeduid *(legt triomfantelijk de krant op de toog en wijst)* ... de lottocijfers, alle zes omcirkeld !

Barbara: *(Opgewonden)* ... dat ... dat kan niet waar zijn !

Laurence: En weet je hoeveel winnaars er zijn in rang 1 ? ... ÉÉN winnaar met ... vijf miljoen Euro !

Barbara: *(Begerig)* ... vijf miljoen Euro!

Laurence: Maar wij mogen er blijkbaar niets van weten. Hij wil alles voor zichzelf houden !

Barbara: *(Nuchter)* Dat zou ik in zijn plaats ook doen. Als hij inderdaad vijf miljoen heeft gewonnen dan moeten we er voor zorgen dat het formulier op een of andere manier in onze handen terecht komt. *(Begerig)* ... als wij die 5 miljoen hebben dan zijn we hier weg en kunnen we naar de zon voor de rest van ons leven.

Laurence: Maar hoe gaan we dat formulier ooit te pakken krijgen. Hij gaat dat echt niet meer laten rondslingeren als hij het vindt.

Barbara: Hij weet niet dat wij op de hoogte zijn, da's in ons voordeel . Wij moeten hem gewoon goed in de gaten houden.

Laurence: (*Zuchtend*) ... ik hoop dat het klopt wat we denken ... en vooral, dat hij het terugvindt.

Barbara: (*Draait de knop om*) Dat zullen we dan wel zien als het zover is. Iets helemaal anders nu, kom eens hier (*toont de papieren*)

Laurence: Wat is dat ?

Barbara: Ik ben aan onze toekomst aan het werken.

Laurence: Hoe bedoel je ?

Barbara: Max zijn huis en winkel , hier in dé winkelstraat van xxxxxxx zijn een fortuin waard als je dat verkoopt !

Laurence: Ja en dan, ... wat zijn wij daar mee.

Barbara: We moeten dat zien in handen te krijgen. Ik ben dan wel getrouwd met Max, maar in feite heb ik nog niets in handen. Als we getrouwd zijn, was dat met een huwelijkscontract waarbij ik alleen iets erf als hij sterft.

Laurence: (*zucht*) Dat kan nog lang duren !

Barbara: Ja en ik blijf niet langer dan strikt noodzakelijk bij die idioot !

Laurence: Wat wil je dan doen ?

Barbara: Ik heb het met Michel helemaal zitten uitpluizen en we hebben een middel gevonden om dat huis in onze handen te krijgen.

Laurence: Hoe ?

Barbara: Via jou ?

Laurence: Via mij !? Wat heb ik daar mee te maken ?

Barbara: Als we hem een document kunnen doen laten tekenen waarbij hij het huis schenkt aan u, zijn allerliefste stiefdochter dan is het van ons! Het gebeurt nog dat mensen hun huis schenken aan hun kinderen om latere successierechten te omzeilen. Meestal wordt dan ook nog een document ondertekend met de belofte dat ze daar kunnen blijven wonen zolang ze leven, maar dat vergeten we uiteraard !

Laurence: (*Schamper*) En jij denkt dat hij zomaar zoiets zal ondertekenen.

Barbara: Nee, natuurlijk niet, maar hij heeft een hekel aan zo'n papierwinkel en toevallig moet hij nu een reeks papieren ondertekenen voor de bouwvergunning voor de veranderingen die ik aan de winkel ga laten doen als we het contract met Delvaux binnen hebben.

Laurence: En wat heeft dat er mee te maken ?

Barbara: Ik laat hem eerst een kopie van die papieren doornemen tot hij het beu is en dan leg ik de stapel officiële documenten voor zijn neus om ze te ondertekenen. Daartussen leg ik dan die verklaring waarbij hij het huis aan jou schenkt en hij tekent ongetwijfeld alles zonder het nog na te kijken.

Laurence: *(hoopvol)* ... Als dat zou lukken ...

Barbara: Het móet lukken ! Jij moet hem nog wat extra afleiden en dan lukt het zeker.

Laurence: Waarom ik ?

Barbara: Hij geilt op jou, dat weet jij ook ! Doe vanaf nu maar wat lief tegen hem en ga met uw borsten op zijn schouder hangen als hij moet tekenen.

Laurence: *(trekt een vies gezicht)* ... eikes, bij die viezerik ?

Barbara: *(grijnst)* ... je moet er iets voor over hebben *(ziet Max nadenkend binnenkomen)* ... Ah, hij is daar. Ga al maar van start met uw charmeoffensief ! *(gaat weg naar privé)* De winkel gaat binnen 10 minuten open en je moet je nog omkleden. Haast je een beetje.

Laurence: *(zucht)* ... jaja *(maakt dan een schouder bloot of doet een knopje open, gaat heupwiegend naar Max, geeft hem een zoen op de wang en gaat dan weg naar de privé)* Goedemorgen allerliefste stiefpapa !

Max *(Is even verbijsterd maar glimlacht dan)* ... die zijn duidelijk iets van plan ! ... maar op die manier is het best wel aangenaam *(Terwijl hij in de richting van de privé kijkend nog nageniet, zien we een "onherkenbare" mooi aangeklede en opgemaakte Virginie ,eventueel met een pruik op en met de D-broche op haar jasje gespeld, voor de deur verschijnen en er vol tegenlopen met een harde slag. Haar gezicht is tegen het glas geplakt. Max schrikt op, ziet haar en opent de deur)* ... Virginie !

Virginie: *(Komt wankelend en vloekend binnen)* ... verdomme, die deur was dichterbij dan ik dacht !

Max: SSsjjjttt ! Niet zoveel lawaai !

Virginie: *(haastig)* Waar zijn ze ?

Max : Zich nog aan het omkleden ! *(ongelovig)* ... amai Virginie, je ziet er goed uit. Ik had je bijna niet herkend. *(goedkeurend)* ... Hmmm , zo kan je echt wel doorgaan voor iemand van Delvaux

Virginie: *(fier)* Ja chique hé ... zie ik er echt goed uit ? ... zo zonder bril zie ik dat zelf niet zo goed hé ...

Max: Je mag gerust zijn ! ...

Max: Ik hoop alleen dat je niet teveel omver loopt. Je ziet zelfs de deur van de winkel niet. Je zal dat oortje nodig hebben, heb je het in gestoken ?

Virginie: Ja hier in mijn linker oor, test eens ...

Max: *(Zet het microfoontje aan de binnenzijde van zijn overjas op en zegt)* ... test!

Virginie: *(Schrikt op en grijpt naar haar oor)* Au , ik ben niet doof hoor. Dat staat veel te luid!

Max: *(Zet het stiller en zegt in het microfoontje)* ... zo beter ?

Virginie: OK !

Max *(kijkt regelmatig ongerust om of Laurence en Barbara nog niet verschijnen)* ... heb je het lottoformulier al gevonden, Virginie? Ik vind het nergens,

Virginie: *(Kijkt nu schuldbewust)* ... Nee, maar ik weet wél wat ik er mee heb gedaan, Max.

Max: *(verrast)* ...echt ? Waar is het dan ?

Virginie: Hoe lang spelen we nu al samen op de lotto, Max ?

Max: ... een jaar of tien?

Virginie: En wat is het hoogste dat we in al die jaren al hebben gewonnen ?

Max: 50 € of zo, maar wat heeft dat er mee te maken ? Waar is het?

Virginie: Ik dacht vorige week in een goede bui, ik ga eens zot doen en iemand anders misschien gelukkig maken. En ik heb het in één van de sacochen die in uw schoenmakerij hingen gestoken.

Max: *(Schrikt)* ... Wáár heb je het gestoken ?

Virginie: ... in één van de sacochen in uw schoenmakerij

Max: *(Verbijsterd)* ... Virginie! ...'t is niet waar ?!

Virginie: *(Beteuterd)* ... we hadden toch nooit meer dan 50 € gewonnen. ... wie had nu kunnen denken dat we vijf miljoen zouden winnen ?

Max: *(hoopvol)* ... misschien steekt het er nog in ? Weet je nog in welke sacоче ?

Virginie: *(Beteuterd)* Nee, dat is het juist. Ik heb me er al suf over gepiekerd. Ik zie zelfs met mijn bril op al slecht en ik ben kleurenblind. Bovendien kwam Barbara net op dat moment de winkel binnen zodat ik het zonder goed te kijken heb weggestoken.
(zucht) ... En tot overmaat van ramp is alles hier sinds vorige vrijdag van plaats veranderd. zodat ik die sacоче nooit ga terugvinden.

Max: *(zuur)* ... allez, in feite is 't letterlijk "in de sacоче" !

Virginie: *(Zuchtend)* ... Ik zou liever hebben dat het figuurlijk in de sacоче was.

Max: *(kijkt zuchtend rond)* Er zit er niets anders op dan alles wat hier hangt na te kijken en hopen dat die handtas ondertussen nog niet verkocht is.

Virginie: Wanneer gaan we dat doen ?

Max: Nu ! We moeten ze zo snel mogelijk vinden vóór ze misschien wél verkocht wordt, àls ze er nog hangt tenminste ! ... *(begint de dichtstbijzijnde handtassen al te onderzoeken)* kijk jij al in zoveel mogelijk handtassen terwijl je jouw rol van inspectrice speelt .

Virginie: Ik zal mijn best doen, maar ik zo zonder bril zal dat niet gemakkelijk zijn.

Max: Ik zal zoveel mogelijk helpen als ik kan ... Roep hen bij jou en hou ze bezig, dan kan ik ondertussen in de handtassen zoeken.

Virginie: Goed, maar wanneer moet ik dat doen ?

Max : Ik zal een teken geven.

Virginie: Hoe moet ik dat in godsnaam zien ? Ik zie geen steek !

Max: *(zucht)* Ja, da's ook waar.

Virginie: ... We nemen een codewoord en als jij dat zegt dan weet ik dat ik ze moet roepen.

Max: ... een codewoord ? ... Goed, maar welk ?

Virginie: ... koekoek !

Max: *(niet begrijpend)* ... euh ... *(wuijft naar haar)* ... koekoek ?

Virginie: *(Ongeduldig)* Het codewoord ! ... Koekoek is het codewoord !

Max: *(ziet de deur van de privé open gaan en schakelt onmiddellijk om)* ... Goede morgen mevrouw, welkom "In de Sacoche" !

Virginie: *(Speelt het spelletje mee)* Oh ... euh ... dank u

Max: Mag ik u een glaasje van het huis aanbieden ! We hebben water, plat of bruisend, jus d'orange en Cava! Aan u de keuze !

Virginie: *(Aangenaam verrast)* Oh voor mij een glaasje Cava dan !

Max: *(Luid)* WAT ZEG JE ?

Virginie: *(Luid)* EEN GLAASJE CAVA !

Laurence: *(legt vlug haar vinger op Max zijn mond)* Sorry, mevrouw maar hij heeft een ongelukje gehad en hoort voor het ogenblik niet zo goed. *(dan tegen Max, terwijl ze naar zichzelf wijst)* Ik zal het wel doen ! *(neemt dan de fles Cava en schenkt een glas uit)* ... alsjeblieft mevrouw, een glaasje Cava van het huis !

Virginie: *(Laurence reikt het glas aan, Virginie steekt haar hand uit maar grijpt naast het glas op het moment dat Laurence het loslaat)* ... Dank u wel juffrouw ... wel, waar is mijn glas?

Laurence: *(Heeft niet door wat er is gebeurd)* ... oh excuseer mevrouw ... excuseer *(ruimt onmiddellijk alles op en brengt het naar de privé)*

Max: *(Vlug) Ik zal wel een ander geven. (schenkt vlug een ander glas uit en stopt dit omzichtig in Virginies hand) ... Alsjeblieft mevrouw !*

Virginie: *Dank u wel meneer (begeeft zich de winkel in terwijl Max haar angstvallig in het oog houdt) ... ik kijk eventjes rond.*

Laurence: *(Komt terug binnen en zegt tegen Max terwijl ze achter haar kassa gaat) ... dat was mijn fout niet, die greep gewoon naast dat glas.*

Max: *(Ziet dat Virginie van het podium dreigt af te lopen en roept snel in zijn microfoon) RECHTS ! (Virginie grijpt geschrokken naar haar oor, slaat rechts af en doet teken dat hij niet zo hard moet roepen)*

Laurence: *(Bekijkt hem verwonderd) Waar slaat dat nu op... Rechts ? Je hoort toch niet wat ik zeg ? Je moet dan ook niet proberen te antwoorden.*

Max: *(Ziet dat Virginie teveel naar rechts is gedraaid en dreigt tegen de etalage in het midden te lopen en roept nu) LINKS! (Virginie draait naar links en doet weer teken dat hij stiller moet praten.)*

Laurence: *... LINKS ?! Waarom zeg je dat nu weer. (schouderophalend) ... Jij bent helemaal zot aan het worden !*

Barbara: *(Virginie staat nu aan de kop van de etalage kant kassa, haalt een handtas uit het rek en onderzoekt die grondig. Ze wil de handtas na onderzoek terugplaatsen, maar dit loopt uiteraard fout en de handtas valt op de grond. Virginie merkt dit niet en grabbelt een tweede handtas uit het rek. Op dat moment komt Barbara de winkel binnen, ziet de gevallen handtas en wil die oprapen. Dan ziet ze echter plots de broche op het jasje van Virginie hangen en deinst ze geschrokken terug terwijl ze naar de broche wijst. Vlug gaat ze tot bij Laurence en wijst zenuwachtig naar Virginie) Die vrouw ... ze draagt een D op haar jasje de D van Delvaux !*

Laurence: *(kijkt en slikt) Je hebt gelijk !*

Barbara: *Dat is zonder twijfel de controleur van Delvaux.*

Laurence: *(bang) ... Wat doen we nu ?*

Barbara: *Ons beste beentje voorzetten ! Heeft ze al een glaasje Cava gekregen ?*

Laurence: *Ja, maar ze is precies nogal onhandig. Ze heeft haar glas laten vallen als ik het haar aangaf ... en ze heeft zonet een handtas laten vallen en die laat ze gewoon liggen...*

Barbara: *Dat is waarschijnlijk om de service en de klantvriendelijkheid te testen.*

Laurence: *(Twijfelt) Zou je denken?*

Barbara: *Maar natuurlijk ! Vooruit , wat ze ook zegt of doet, blijven glimlachen en alles doen wat ze vraagt. ... Ik ga er naar toe...*

Laurence: *(Zenuwachtig) Succes mama !*

Barbara: *(Gaat zenuwachtig tot bij Virginie en zegt poeslief) ... kan ik u ergens mee helpen mevrouw ?*

Virginie: Oh eh dank u wel mevrouw, maar ik ben gewoon even aan het rondkijken.

Barbara: Bent u naar iets specifiek op zoek waarmee ik misschien toch kan helpen ?

Virginie: *(Ijskoud) Nee, mevrouw ik ben gewoon even aan het rondkijken. (wil de handtas die ze vastheeft weghangen maar doet dit weer fout waardoor ze valt zonder dat Virginie het merkt) ... Ik roep u wel van zodra ik u nodig heb (draait weg van Barbara en gaat naar de overkant)*

Max: *(Ziet dat Virginie tegen de etalage dreigt te lopen en fluistert) ... Stop !*

Barbara: *(Hangt met de glimlach de twee handtassen op en hangt ze terug terwijl Laurence tot bij haar komt) ... dat is een harde tante, zeg ! Als dat geen controleur is ! (beiden becommentariëren verder in stilte Virginie)*

Max: *(ondertussen verschijnt Jimmy voor de deur en Max opent die en zegt) Goede morgen meneer, welkom "In de Sacoche" !*

Jimmy: *(Reageert argwanend) ... Dank u wel ... (komt binnen)*

Max: Wat mag ik u aanbieden van het huis ? We hebben water, plat of bruisend, jus d'orange en Cava! Aan u de keuze !

Jimmy: Voor mij een glaasje fruitsap alstublieft. Zoals ik gisteren al zei drink ik geen alcohol zo vroeg op de morgen.

Max: En een glaasje Cava voor meneer ! *(neemt de fles Cava en wil inschenken)!*

Jimmy: *(wil hem tegenhouden en wil de fles Cava uit zijn handen trekken)...* Ik vroeg geen Cava meneer, Ik vroeg fruitsap !

Max: *(Wil ze terug uit Jimmy zijn handen trekken) ... hé, je krijgt meer één glaasje hoor, geen hele fles. Laat die fles los!*

Jimmy: Ik wil geen Cava ! Ik wil fruitsap ! Laat los !

Max: Nee, laat los ! *(nu trekken Max en Jimmy heen en weer aan de fles Cava steeds luider tegen elkaar roepend)*

Barbara: *(Komt gevolgd door Laurence haastig tussenbeide en grijpt zijn handen vast) ... Laat die fles los Max ! (en dan verontschuldiging tegen Jimmy) Het zal niet meer gebeuren meneer , laat maar los. (Jimmy laat de fles los)*

Laurence: *(Terwijl Barbara de fles uit Max handen probeert te wringen) U wou graag een glaasje fruitsap, is het niet meneer ?*

Jimmy: *(Nog onder de indruk) ... euh, ja graag ...*

Max: *(Die met een half oog Virginie in het oog houdt ziet nu dat ze deur van de privé dreigt binnen te gaan en zegt nu luid in zijn micro terwijl hij de fles loslaat) NEEEE! (Virginie blijft plotsklaps staan en verandert dan van richting)*

Jimmy: (*Verontwaardigd*) ... jawel meneer. Ik had een fruitsap gevraagd !

Barbara: (*Trekt hem weg*) Hoe kan jij dat weten. Jij bent potdoof !

Max: Wat zeg je ?

Barbara: (*Duwt hem zuchtend naar de deur en schudt haar hoofd*) Niets !

Laurence: (*Geeft Jimmy zijn fruitsap*) Alsjeblief meneer !

Jimmy: ... Dank u wel juffrouw! (*Neemt het glas aan en gaat hoofdschuddend de handtassen bekijken*)

Barbara: (*tegen Laurence*) Blijf jij achter jouw kassa en hou hem in het oog, voor hij meer schade berokkent ! ... Ik hoop dat zij (*knikt richting Virginie*) er niet teveel van gemerkt heeft.

Laurence: (*Heeft Virginie in het oog die weer in een handtas naar het lottobiljet aan het zoeken is*) ... Ik vind wel dat ze raar doet .

Barbara: Dat is om ons te testen, Laurence. Wat ze ook zegt of doet, blijven glimlachen en alles doen wat ze vraagt. (*gaat nu naar Jimmy*) ... kan ik u ergens mee helpen meneer ?

Jimmy: Ik ben op zoek naar een verjaardagscadeau voor mijn vriendje

Barbara: En had u een bepaald kleur of model voor ogen ?

Jimmy: Niet echt, maar ik heb zijn jasje aan. Het moet hierbij gaan.

Barbara: (*Ze neemt een handtas uit de vitrine en geeft die aan Jimmy*) ... hier, hang die eens om uw schouder. Ik denk dat hij hier beeldig mee zal staan.

Jimmy: (*Zet zijn glas fruitsap op een tafeltje dat daar staat, neemt aarzelend de handtas aan en hangt ze over zijn arm of schouder*) ... denk je ? Ik weet het zo niet. Gaat die kleur wel bij die jas ?

Barbara: Het gaat er geweldig goed bij, meneer. Neem het van mij aan.

Jimmy: (*Twijfelt nog*) ... ik weet niet ... kan ik eens in de spiegel kijken ?

Barbara: Maar natuurlijk meneer (*wijst*) de spiegel hangt daar

Jimmy: (*neemt een aantal poses in voor de spiegel*) ... nee, toch maar niet (*geeft de handtas terug aan Barbara*) ... ik kijk nog even verder rond.

Barbara: (*Met een geforceerde glimlach*) Maar natuurlijk, meneer ! (*gaat de handtas terug op haar plaats hangen, neemt het lege glas van het tafeltje, brengt het naar Max*)

Max: (*Als zij van hem weg draait zegt hij in zijn microfoontje*) Koekoek !

Barbara: (*draait zich om en kijkt hem fronsend aan*) ... wat zeg je ?

Max: (*Glimlacht naar haar, wuift en zegt nu luider omdat Virginie niet reageert*) Koekoek !

Barbara: (Boos) Doe niet zo belachelijk idioot ! (gaat iets herschikken in een rek)

Max: (Nu nog luider) KOEKOEK ! (wuijt naar Laurence die hem verbaasd aankijkt)

Laurence: (Wuijt ook aarzelend naar hem) ... koekoek !

Virginie: (Heeft eindelijk door dat Koekoek het codewoord is) ... MEVROUW !

Barbara: (Haast zich naar Virginie) ... Waar kan ik u mee van dienst zijn mevrouw ?

Virginie: (Spreekt nu met autoritaire en veranderde stem om niet herkenbaar te zijn) Ik denk dat het tijd is om mij kenbaar te maken mevrouw, (steekt haar hand uit) Ik ben Jacqueline Vertassen, vertegenwoordiger van Delvaux.

Barbara: (zenuwachtig en kruiperig gedurende de hele volgende scène) Aangename kennismaking mevrouw. Het is mij een genoegen om met u kennis te mogen maken (geeft Virginie een hand)

Virginie: (knijpt hard in Barbara's hand en schudt hevig) ... en uw naam was ?

Barbara: (vertrekt haar gezicht van de pijn) ... Barbara Commensaal Aaaaauuw !

Virginie: ... Hmm ... Commensaal , is dat geen ander woord voor parasiet ?

Barbara: (Geschrokken met pijnlijk gezicht haar hand wapperend) Euh, niet dat ik weet, mevrouw

Virginie: Goed mevrouw Commensaal, laat ons meteen ter zake komen, u wéét tenslotte waarvoor ik hier ben, is het niet ? (Barbara knikt) U baat deze winkel alleen uit ?

Barbara: ... nee, samen met mijn dochter Laurence.

Virginie: Kan zij ook even tot bij mij komen a.u.b. ?

Barbara: Maar, natuurlijk mevrouw. ... Laurence, wil je even hier komen.

Virginie: Heet zij ook Commensaal ?

Barbara: Nee, zij heet David met haar achternaam, ... Laurence David.

Virginie: (Streng) ... Is dat geen merk van de concurrentie ?

Barbara: (Krijgt het steeds moeilijker en lacht schaapachtig) ... euh nee ... **Laurent** David is een handtassenmerk ... maar zij heet Laurence en dat is ...

Laurence: (Steekt haar hand uit) Dag mevrouw, ik ben Laurence. Aangename kennismaking !

Virginie: (Steekt ook haar hand uit, maar naast die van Laurence) Aangename kennismaking ! (na een paar pogingen krijgt ze Laurence's hand te pakken en knijpt er ook hard in en schudt hevig) .. Jacqueline Vertassen, vertegenwoordiger van Delvaux.

Laurence: Aaaaauuw !

Virginie: Zei u iets ?

Laurence: *(Geschrokken met pijnlijk gezicht haar hand wapperend)* Nee ... nee !
(Van zodra Barbara en Laurence bij Virginie staan schiet Max in actie en begint hij koortsachtig één voor één de handtassen grondig te doorzoeken. Jimmy is ondertussen druk bezig met een geschikte handtas uit te kiezen en te passen)

Virginie: Over de winkel zelf zullen we het straks hebben, maar eerst wil ik weten of jullie geschikt zijn om een winkel van Delvaux uit te baten.

Barbara: Maar natuurlijk mevrouw, daar moet u niet aan twifelen, u zal zien dat ...

Virginie: *(Onderbreekt haar streng)* ... We zullen inderdaad zien ! ... We doen een klein rollenspel zodat ik kan zien hoe u reageert in moeilijke omstandigheden.

Laurence: *(ongemakkelijk)* ... een rollenspel ?

Virginie: Ja, een rollenspel. U weet toch wat een rollenspel is ?

Laurence: Ja, natuurlijk ...

Virginie: Ik speel een blinde vrouw die een handtas komt kopen en u bent mijn hond !

Laurence: *(Verontwaardigd)* ... uw hond !?!

Virginie: Ja, mijn blindengeleide hond.

Laurence: *(Boos)* Ben je gek ! Ik speel helemaal geen hond !

Barbara: *(Weet niet goed wat ze hier van moet denken, maar kiest het zekere voor het onzekere)* Laurence, doe wat mevrouw vraagt !

Laurence: *(Spartelt nog wat tegen)*... Maar mama !

Barbara: *(Streng)* Laurence !

Virginie: *(Nu tegen Barbara)* In een winkel van Delvaux mogen geen honden binnen en dus moet u mij nu er proberen van te overtuigen mijn hond buiten te laten zonder dat ik boos wordt. Begrepen ?

Barbara: ... euh ja !

Virginie: *(nu tegen Laurence)* Ga nu op je handen en knieën zitten .

Laurence: *(Verontwaardigd)* ... wat !!! Nooit !!!

Virginie: Ik heb nog nooit een hond op zijn achterste poten zien rondlopen !

Laurence: Nee !

Barbara: *(Streng)* Laurence ga op je handen en knieën zitten !

Laurence: *(Verontwaardigd)* Maar mama !

Barbara: *(Smekend)* Laurence ... alsjeblief

Laurence: *(gaat boos en tegen haar zin op handen en knieën zitten)*

Virginie: Goed zo. ... en nu blaffen.

Laurence: (Woest) Nee, ben je gek !

Virginie: Luister, Ik ben blind en als mijn hond niet blaft weet ik niet waar hij is ... dus Blaf !

Barbara: (Smekend) Alsjeblief Laurence ... blaf !

Laurence: (Krijgt het met moeite over haar lippen) ... Waf !

Virginie: (Heeft moeite om het niet uit te barsten van het lachen) ... luider !

Laurence: ... WAF !

Virginie: ... en langer !

Laurence:WAF WAF WAF !

(Jimmy en Max kijken verrast om en weten niet waar ze het hebben als ze Laurence op handen en knieën zien blaffen)

Virginie: Braaf hondje ... Braaf! (wil haar strelen maar wrijft over het achterwerk van Laurence) ... oh sorry (voelt zich nu een weg naar het hoofd en streelt dit dan) .. Braaf hondje ! (richt zich nu tot Barbara) ... nu is het aan u !

Barbara: (speelt haar rol heel geforceerd) Euh excuseer mevrouw, maar er mogen geen honden binnen in de winkel !

Virginie: Maar mevrouw, ik heb die hond nodig. Ik ben blind ...

Barbara: Excuseer mevrouw maar het mag echt niet. U moet de hond buiten laten. Ik zal u in de winkel begeleiden

Virginie: ... Goed dan. Wil u hem voor mij even buiten zetten a.u.b.

Barbara: (Begint op te gaan in haar rol) Kom hondje, kom mee naar buiten.

Virginie: (Tegen Laurence) Een blindengeleidehond luistert alleen naar haar baasje, dus nu moet je grommen en blaffen naar haar !

Laurence: Maar ik kan toch niet

Virginie: (Streng) Grommen en blaffen !

Laurence: Grrrrrr ! Grrrrrr! WAF WAF WAF !

Barbara: (Schrikt) ... maar ...

Virginie: Komaan, verder doen allebei !

Barbara: Kom hondje kom

Laurence: (kruipt agressief richting Barbara en begint steeds luider te grommen en te blaffen terwijl Barbara haar angstig probeert af te houden. Virginie kan het niet meer houden en komt niet meer bij van het lachen, waardoor ze zich verraadt. Laurence stopt bruusk met haar geblaf als ze Virginie hoort lachen, staat recht en gaat woest op haar af) ... dat ... dat is die Virginie ! (Trekt haar pruik af)

Barbara: *(Staart haar aan)* Je hebt gelijk! Het is Virginie !

Laurence: *(wil haar te lijf gaan)* Hoe durf je me zo belachelijk te maken ! Rotwijf !

Barbara: *(Gaat ook tot bij Virginie)* ... Dat zal je duur te staan komen ! Niemand moeit zich ongestraft met mijn zaken !

Laurence: ... Max ! Die zit ook in het complot natuurlijk ! *(draait zich om en ziet nu Max haastig iedere handtas controleren en roept luid)* ... Hé, wat ben jij daar aan het doen ?

Barbara: *(Kijkt om en ziet Max bezig en dan valt haar frank)* ... het lottoformulier ... die is dat lottoformulier aan het zoeken ! *(wijst naar Virginie die haar bril nu opzet en ook begint te zoeken)* ... daar was zij daarnet ook al mee bezig.

Laurence: Verdomme ! Vlug, vóór zij het vinden ! *(Barbara en Laurence beginnen nu ook snel de handtassen te doorzoeken. Iedereen gaat koortsachtig op zoek en de handtassen die doorzocht zijn worden gewoon op de grond gegooid)*

Jimmy: *(Heeft heel het gebeuren met stijgende verbazinggade geslagen, maar heeft ondertussen zijn gading gevonden en gaat met een handtas in de handen tot bij Laurence)* ... Ik zou graag deze handtas kopen, juffrouw.

Laurence: *(Bekijkt hem woest en wil dan de handtas uit zijn handen grijpen)* ... eerst kijken of er geen lottoformulier in steekt.

Jimmy: *(Laat dit niet zomaar gebeuren)* ... Hé, dat is mijn handtas, laat los !

Laurence: ... geef hier ! Eerst controleren ! *(nu begint een heen en weer getrek aan de handtas waarbij de scheldwoorden heen en weer vliegen)*

Barbara: *(Schiet nu op Virginie af en wil de handtas die ze vastheeft uit haar handen trekken)* Laat los, al die handtassen zijn van mij !

Virginie: En dat lottoformulier is van mij !

Barbara: Laat los zeg ik je ! *(Ook hier begint een heen en weer getrek aan de handtas waarbij de scheldwoorden heen en weer vliegen.)*

Als nu ook Max zich begint te moeien ontstaat een regelrecht gevecht op de muziek van bvb. " Chelsea Dagger van The Fratellis "
<https://www.youtube.com/watch?v=sEXHeTcxQy4> . *Handtassen vliegen in het rond, Virginie zwaait wild in het rond met een handtas, maar slechtziend als ze is raakt ze niemand, Jimmy vecht op een verwijfde manier, er wordt gegild enz. Kortom het moet een mooi georkestreerde chaos worden waarin iedereen aan bod komt. Op het hoogste punt krijgen we een black-out!*

PAUZE

Tafereel 7 (woensdagavond 19u)

(De winkel is terug in orde en alles hangt weer mooi op zijn plaats. Op het begin van het liedje "Who let the dogs out" van Baha Men <https://www.youtube.com/watch?v=He82NBjJqf8> , verschijnt Laurence vanuit de privé met een boodschappentas , gaat met het gezicht op onweer de winkeldeur uit en verdwijnt)

- Max: *(Terwijl het liedje nog even doorspeelt verschijnt Max even later met zijn stofzuiger in de hand. Hij zet die neer, opent de winkeldeur om te zien of Laurence echt weg is en komt dan terug binnen. Hij neemt zijn GSM en belt een nummer) ... De kust is veilig, kom maar af ! (Trekt nu de draad van de stofzuiger uit, steekt die in een stopcontact en begint te stofzuigen)*
- Virginie: *(Even later komt Virginie binnen. Ze is weer slordig gekleed, heeft een kleefpleister op het voorhoofd en heeft haar bril weer op. Ze gaat tot bij Max die haar niet heeft zien binnenkomen en blaft dan luid, het geblaf en gegrom van Laurence imiterend) Waf, Waf, Waf ... Grrrr .., Grrrr*
- Max: *(Schrikt even, maar zet dan schaterlachend zijn stofzuiger af) Virginie, je was schitterend!... Ik deed het bijna in mijn broek toen ik Laurence zag blaffen.*
- Virginie: *(lachend) Ik had nooit gedacht dat ze dat zou willen doen... ik kon me echt niet meer houden. Het was gewoon hilarisch. (lachen beiden nog na) ... jammer genoeg heb ik me daardoor verraden.*
- Max: Och, zo erg is dat niet. Ik vond het meer dan geslaagd.
- Virginie: *(lacht weer) ... dat sacoché gevecht nadien mocht er anders ook zijn.*
- Max: Je bent er niet zonder schade vanaf gekomen *(wijst naar haar kleefpleister)*
- Virginie: ... die wou mijn ogen uitkrabben , zo woest was ze !
- Max: *(lacht) Ik zou voor minder woest worden. Ze waren geen van de twee nadien zonder tang aan te pakken. ...je wilt niet horen wat ze allemaal uitgekraamd hebben en welke dure eden ze gezworen hebben toen ze aan het opruimen waren ... hoho ...*
- Virginie: ... Zouden ze door hebben dat je niet echt doof bent ?
- Max: ... Ik denk het niet. Ik denk niet dat ik me door iets verraden heb en ze hielden zich alvast niet in met hun geraas toen ik in de buurt was.
- Virginie: *(er valt even een stilte) ... ben je nu boos ?*
- Max: ... Boos ? Waarom ?
- Virginie: Voor dat lottoformulier. Het is weg en we zien het meer dan waarschijnlijk nooit meer terug ...

Max: (*Zucht*) ... Nee ik ben niet boos Virginie ... 't is natuurlijk wel doodzonde ... vijf miljoen Euro ... weg ! Gedaan met dromen...

Virginie: (*Gelooft hem niet*) ... Je mag boos zijn hoor Max ... Ik zou razend zijn in uw plaats ! ... Vijf miljoen Euro ... elk 2,5 miljoen. Wat hadden we daar allemaal niet mee kunnen doen ?

Max: ... dan had ik mij een boot gekocht , dan kon ik op zee gaan vissen ...

Virginie: ... ik zou het heel jaar op vakantie gaan, naar de zon ...

Max: (*enthousiast*) en dan vaar ik met mijn boot langs en kom ik bij u op bezoek ...

Virginie: ... en uw Barbara ? Wat zou je daar mee doen ? je gaat die toch niet mee nemen op uw boot ?

Max: Nee begot ! Ik zou die zelfs een deel van mijn winst geven zodat ze 't afbolde. Dan was ik er van af.

Virginie: (*er valt weer een stilte*) ... maar dat kan nu allemaal niet meer ...

Max: (*Zucht*) ... Nee, dat kan nu allemaal niet meer ...

Virginie: ... door mijn schuld.

Max: (*imiteert een pastoor*) ... door mijn schuld, door mijn schuld, (*klopt zich driemaal op de borst*) door mijn grote schuld. Daarom smeed ik de heilige Maagd Maria, alle engelen en heiligen, en u, broeders en zusters, voor mij te bidden tot de Heer, onze God.

Virginie: (*Terneergeslagen*) ... Je bent echt kwaad hé Max ...

Max: Maar nee, Virginie. Ik ben er wat mee aan 't lachen. Voor een schuldbelijdenis moet je in de kerk zijn en niet bij mij ! We zwijgen er nu over.

Virginie: ... Wat ga je nu doen met Barbara ?

Max: (*Zucht*) Ik weet het niet. Wat kan ik er aan doen ? Ik ben er mee getrouwd !

Virginie: Vraag de echtscheiding aan !

Max: (*lacht schamper*) ... en die gaat daar mee akkoord gaan denk je ?

Virginie: Nee, daar vrees ik ook voor. Maar als we er voor kunnen zorgen dat ze niet wordt uitgekozen voor die winkel van Delvaux, dan stapt ze 't misschien zelf af ...

Max: (*hoopvol*) ... Dat zou schoon zijn, dan kan ik mijn schoenmakerij terug naar boven halen. ...Moesten we maar weten wanneer die gaan komen ...

Virginie: (*Strijdvaardig*) Voor zover we weten zijn ze nog niet hier geweest en volgens Barbara kwamen ze deze week langs. Dat moet dus morgen of vrijdag zijn. Op een zaterdag zullen die wel niet langskomen.

Max: Maar wat kunnen we er aan doen ? Het probleem is dat jij hier niet meer zult binnen mogen en dat ik waarschijnlijk geen portier meer zal mogen spelen.

Virginie: *(ontgoocheld)* ... Mag jij geen portier meer spelen ?

Max: Dat heb ik ze daarstraks onder elkaar toch horen zeggen.

Virginie: ... dan moeten we er voor zorgen dat ze het zelf verknoeien !

Max: Hoe ga je dat doen ?

Virginie: We werken met infiltranten !

Max: Infiltranten ?

Virginie: Je hebt daarnet gezien dat ze “kropen” voor mij zolang ze dachten dat ik een inspectrice van Delvaux was.

Max: *(lacht)* Amai niet !

Virginie: Ik trommel zoveel mogelijk van mijn vriendinnen op en ik zorg er voor dat die zich allemaal uitgeven voor inspectrice van Delvaux !

Max: ... waar ga jij zoveel sacoches van Delvaux vinden ?

Virginie: Die hebben zo geen sacocche nodig. Volgens mij loopt de echte inspectrice ook niet te koop met zo'n sacocche. Die willen anoniem blijven, zo zien ze hoe het er echt aan toe gaat. *(glimlacht nu)* ... beeld u in dat er hier morgen 2 of 3 zich gelijktijdig uitgeven voor inspectrice van Delvaux ...

Max: *(brede glimlach)* ... die worden helemaal zot !

Virginie: *(eveneens brede glimlach)* ... dat zou ik ook denken !

Max: Kom we bespreken dat verder in mijn kelder. Ik denk niet dat Laurence lang wegblijft en Barbara zat in bad, maar die zal er wel stilaan gaan uitkomen denk ik.
... en als ze u hier zien ...

Virginie: Ja, ik ben mijn leven nog niet moe ...

Max: Ga jij al maar, ik kom zo. Nog even mijn stofzuiger opruimen *(terwijl Virginie verdwijnt richting kelder rolt hij de draad van zijn stofzuiger op. Als Laurence binnenkomt draait Max zich om en verdwijnt richting privé. Aan de deur blaft hij echter nog even luid en sluit dan vlug de deur)* ... Waf Waf !

Laurence: *(Grijpt woest een van haar schoenen en gooit die hard naar de deur)* Klootzak !
(dan stopt ze de voorraad drank uit haar boodschappentas in de frigo)

Barbara: *(Komt binnen in kamerjas)* ... Michel nog niet hier ?

Laurence: Nee ! ... ik wist niet dat hij naar hier kwam ?

Barbara: Ja, hij komt het uniform van Max passen en hij brengt die papieren van de notaris mee !

Laurence: Welke papieren ?

Barbara: Die verklaring dat hij zijn huis schenkt aan u, zijn stiefdochter. We laten ze hem morgenavond na sluitingstijd tekenen. (*bekijkt haar*) ... je weet dat veel van jou zal afhangen ...

Laurence: Vergeet het ! Die klootzak blijft uit mijn buurt.

Barbara: (Streng) Laurence ! Je weet wat we hebben besproken ! Je weet dat je heel lief tegen hem moet doen en daarnet heb je een schoen naar hem gegooid. Dat kan je niet bepaald lief noemen.

Laurence: Na wat hij mij vandaag heeft aangedaan maak ik hem liever van kant !

Barbara: Vergeet wat er vandaag is gebeurd Laurence ! Die inspanning weegt niet op tegen het resultaat als het lukt.

Barbara: Ik heb hem gisteren een kopie van de papieren van de verbouwing laten doornemen tot hij het beu was. Die bouwaanvraag moet ten laatste vrijdag binnen. Morgen leg ik de stapel officiële documenten met daartussen die verklaring waarbij hij het huis aan jou schenkt naast jou aan de kassa. Na sluitingstijd vraag ik of hij ze wil ondertekenen.

Laurence: (*schamper*) en hij tekent ongetwijfeld alles zonder het nog na te kijken.

Barbara: Hij is akkoord met de verbouwingen dus ik zie niet in waarom hij niet zou tekenen. En als Jij hem nog wat extra afleidt moet het zeker lukken. Hij geilt op jou, dat weet jij ook !

Laurence: Het is een klootzak !

Barbara: Laurence! Als hij heeft getekend dan is het jouw beurt. Dan ben jij de baas ! (*monstert haar outfit*) Doe iets meer sexy aan onder het jasje van je uniform en vul je beha wat op zodat je met jouw borsten op zijn schouder kan hangen als hij moet tekenen.

Michel: (*komt de winkel binnen*) Bonsoir mon chéri (*kust Barbara*)

Barbara: Heb je de papieren bij ?

Michel: Oui ! (*haalt ze uit zijn aktentas*) ... Voila ! Wat is er eigenlijk gebeurd deze voormiddag. Je wou er niet veel over kwijt aan de telefoon.

Barbara: Die vriendin van Max, Virginie had zich onherkenbaar gemaakt en gaf zich uit voor inspectrice van Delvaux ...

Michel: En jullie zijn er in gelopen ?

Barbara: (Zucht) ... ja. Ik begrijp nog altijd niet hoe we zo stom hebben kunnen zijn. Laurence moest zelf voor ho...

Laurence: (*Woedend*) Mama zwijg !

Barbara: Ja maar Laurence, ik wil gewoon aan Michel uitleggen dat ..

Laurence: Zwijg ! Ik wil niet dat je dit ooit aan iemand vertelt !

- Michel: *(kalmerend)* ...Pas de problème, je hoeft het me niet te vertellen. ... Het is precies behoorlijk mis gelopen, maar ik zie niet goed in wat ik daaraan kan veranderen door hier de volgende dagen portier te spelen.
- Barbara: Doordat Max potdoof is loopt hij de hele dag te schreeuwen en begaat hij de ene stommititeit na de andere en dat is absoluut niet goed voor het imago van mijn winkel.
- Laurence: Gelukkig is de echte inspectrice van Delvaux nog niet gekomen. Stel je voor dat die vandaag was langs geweest ...
- Barbara: *(Huivert)* Ik mag er niet aan denken ! Daarom mag er nu absoluut niets meer fout lopen. Dus moet jij portier spelen ! Ga het uniform passen, het ligt in de living !
- Michel: Voor jou doe ik alles Chérie *(kust haar en verdwijnt)*
- Laurence: ... en Max ? Wat ga je met hem doen?
- Barbara: Die wil ik zoveel mogelijk uit mijn winkel houden, dan kan hij niets verkeerd doen.
- Laurence: ... Mama, wat ga je doen als Max die papieren niet wil tekenen ? Het is wel duidelijk na vandaag dat hij er probeert voor te zorgen dat je naast de keuze van Delvaux grijpt.
- Barbara: Ik ben er zeker van dat hij ze zal tekenen. Hij heeft zelf ook wel door dat zijn eigendom alleen maar in waarde zal toenemen na de verbouwingen. Maak je niet ongerust schatje, hij zál tekenen.
- Laurence: *(Er verschijnt een valse grijns op haar gezicht)* Als dat lukt ... dan is zijn huis van mij ! Van mij ! ... En dan zal hij naar mijn pijpen moeten dansen ... ! En dansen zal je ... MAX ! *(gaat luid lachend weg, gevolgd door Barbara)*
- (luid het refrein van "Max" van Jacques Vermeire en Black-out)*
<https://www.youtube.com/watch?gl=BE&v=KkERjmeXXHs>

Tafereel 8 (donderdagmiddag 14u)

(Als het licht terug aangaat is de hele winkel en ook de vitrine achter de inkomdeur verlicht. Het liedje blijft op de achtergrond verder spelen. Er zijn 2 klanten in de winkel. Laurence is met klant 1 aan de kassa aan het afrekenen en Barbara is met klant 2 bezig.)

- Michel: *(De muziek valt weg als een volgende klant wil binnenkomen en Michel vol enthousiasme de deur opent)* Goede morgen mevrouw, welkom "Dans la Sacoche" !
- Klant 3: *(Reageert een beetje verbouwereerd)* Oh ... euh ... dank u *(ze komt aarzelend binnen)*

Michel: Mag ik u een glaasje van het huis aanbieden ! We hebben water, plat of bruisend, jus d'orange en Cava! Aan u de keuze !

Klant 3: *(Aangenaam verrast)* ... oh euh ... graag een glaasje Cava voor mij.

Michel: En een glaasje Cava voor mevrouw ! *(schenkt het stijlvol in en geeft het aan de klant)* En veel winkelplezier, mevrouw!

Klant 3: Dank u wel meneer. *(gaat vervolgens de handtassen bekijken)*

Barbara: *(Staat met klant 1 vooraan aan de lage toonbank. Ze neemt er een handtas uit en geeft die aan de klant)* ... hier mevrouw, hang die eens om uw schouder. Ik denk dat je hier beeldig mee zal staan.

Klant 2: *(neemt aarzelend de handtas aan en hangt ze over haar arm of schouder)* ... denk je ? Ik weet het zo niet. Gaat die kleur wel bij mijn jas ?

Barbara: Het gaat er geweldig goed bij, mevrouw. Neem het van mij aan.

Klant 2: *(Twijfelt nog)* ... ik weet niet ... kan ik eens in de spiegel kijken ?

Barbara: Maar natuurlijk mevrouw *(wijst)* de spiegel hangt daar *(begeleidt de klant naar de spiegel naast de deur naar het privé)*

Klant 2: *(neemt een aantal poses in voor de spiegel)* ... nee, toch maar niet *(geeft de handtas terug aan Barbara, glimlacht dan even en haalt een naamkaartje uit haar eigen handtas)* ... In feite heb ik geen handtas nodig mevrouw *(geeft het naamkaartje)*
Ik ben Veronique Pim, afgevaardigde van Delvaux en ik kom uw kandidatuur om een filiaal van ons merk te openen onderzoeken.

Barbara: *(Schrikt)* ... pa ... pardon ?

Pim: Veronique Pim, mevrouw ... P ... I ... M ... PIM, afgevaardigde van Delvaux .

Barbara: *(is plots weer doodzenuwachtig en kruiperig)* ...Oh euh ik bedoelde ... excuseer ... ik ... waarmee kan ik u van dienst zijn mevrouw?

Pim: Ik wil straks uw boekhouding eens bekijken, maar eerst wil ik het met u hebben over de winkel zelf.
(Haalt een checklist op een klembord en een balpen uit haar handtas en zegt streng)... Vindt u niet dat u wat overdrijft met die portier ? Waar is dat in Godsnaam voor nodig ?

Barbara: ... euh ja ... euh nee ... euh ik dacht ...

Pim : We zijn hier tenslotte niet bij Harrods , is het niet ?

Barbara: *(ongemakkelijk)* ... nee

Pim: *(Schrijft iets op)* ... en als u de mensen iets te drinken aanbiedt , serveer hen dan kwaliteit en geen goedkope schuimwijn uit de Aldi !

Barbara: *(voelt zich steeds onbehaaglijker)* ... nee mevrouw , u hebt gelijk mevrouw , ik zal ... *(nu speelt de scène tussen Barbara en Pim zich in stilte verder af)*

Michel: *(Opent de deur voor Klant 1 die weggaat)* Dag mevrouw, tot ziens !

Klant 1: Dag meneer *(gaat weg)*

Klant 3: *(Staat aan de andere spiegel en wenkt Laurence)* ... kan u even hier komen juffrouw ?

Laurence: *(komt vriendelijk glimlachend tot bij de klant)* Waarmee kan ik u van dienst zijn mevrouw ?

Klant 3: *(Geeft een naamkaartje aan Laurence)*) Ik ben Josée Pam, afgevaardigde bij Delvaux en ik kom uw kandidatuur om een filiaal van ons merk te openen onderzoeken.

Laurence: *(Schrikt)* ... pa ... pardon ?

Pardon: Pam, juffrouw ... P ... A ... M ... PAM, afgevaardigde van Delvaux .

Laurence: *(schrikt en kijkt in paniek naar Barbara die met haar rug naar haar staat)* ... oh euh, maar ik ... ik zal even mijn mama halen *(wil naar Barbara)*

Pam: *(Streng)* Stop ! Uw mama halen ? ... hoe oud ben t u , juffrouw ?

Laurence: *(In de war)* ... 23 jaar ...

Pam: *(minachtend)* En u hebt uw mama nog nodig ?

Laurence: ... euh nee, maar zij is verantwoordelijk voor de winkel en ...

Pam: U werkt hier toch ook ?

Laurence: Ja

Pam: Dan begin ik met u ! Ik wil het met u hebben over de winkel zelf. *(Haalt een checklist op een klembord en een balpen uit haar handtas en zegt streng)* ... die uniformen, die portier ... vindt u dat niet wat overdreven ?

Laurence: Euh het was een idee van mijn mama en ik ...

Pam: Weer uw mama dus ... En wat vindt jij van dat idee ?

Laurence: *(raakt stilaan in paniek)* ...ik ... euh ...ik weet het niet ... ik

Pam: *(Ijskoud)* U weet het niet ! U heeft dus geen mening ! ... Zo zo ... *(schrijft iets op)* Als er iets is bij Delvaux waar we niet mee omkunnen dan is het met mensen zonder mening !

Laurence: *(jammerend en wanhopig naar Barbara kijkend)* ... Ik bedoel dat
(Nu gaat deze confrontatie net als die van Barbara en Pardon in stilte verder, waarbij zowel Pim als Pam druk gesticuleren en grote bewegingen maken terwijl we Barbara en Laurence steeds "kleiner" zien worden)

Michel: *(Er verschijnt weer een klant waarop Michel vol enthousiasme de deur opent)*
Goede morgen mevrouw, welkom "Dans la Sacoche" !

Klant : *(Koel)* ... Dank u *(komt binnen)*

Michel: Mag ik u een glaasje van het huis aanbieden ! We hebben water, plat of bruisend, jus d'orange en Cava! Aan u de keuze !

Klant: Nee dank u meneer, ik hoef niets . Ik ben een afgevaardigde van Delvaux en ik kom uw kandidatuur om een filiaal van ons merk te openen, onderzoeken. Kan ik de zaakvoerder spreken a.u.b. (*geeft hem een naamkaartje*) Ik ben Patricia Pet .

Michel: (*bekijkt het kaartje en kan een lach nauwelijks onderdrukken*) ... Pet ?

Pet: (*koud*) Vindt u mijn naam grappig meneer ?

Michel: ... euh neen, ik ... ik haal mevrouw even (*haast zich naar Pim en onderbreekt het gesprek tussen haar en Barbara*) ... excuseer mevrouw, maar kan ik haar even spreken, het is nogal dringend ...

Pim: (*zucht*) ... goed, doet u maar ...

Barbara: (*trekt Barbara mee naar middenvoor, maar voor hij iets kan zeggen zegt Barbara boos*)... wat is er zo dringend ? Dat is wel de vertegenwoordiger van Delvaux waarmee ik aan het praten ben. Ik hoop voor jou dat dit geen invloed heeft op de beslissing ...

Michel: (*Verrast*) ... vertegenwoordiger van Delvaux ?

Barbara: Ja ! ... , maar wat is er nu zo dringend ?

Michel: (*Wijst richting Pet*) ... dat ... dat is ook een vertegenwoordiger van Delvaux !

Barbara: (*Schrikt hevig*) ... Wat !!!

Michel : Zij is ook vertegenwoordiger van Delvaux !

Barbara: (*totaal ontdaan*) ... dat ... dat kan niet !

Michel: En toch is het zo ! Ben je wel zeker dat die van jou iemand van Delvaux is ?

Barbara: (*Boos*) Ja natuurlijk ! Ze heeft het me haar kaartje laten zien ! Ben jij wel zeker ?

Michel: Maar ja ! Zij heeft het me ook haar kaartje laten zien !

Laurence: (*komt zenuwachtig tot bij hen*) ... mama, wil je even meekomen?

Barbara: (*kortaf*) Daar heb ik nu geen tijd voor !

Laurence: (*knikt in paniek richting Pam*) ... alsjeblief mama kom mee (*wil haar mee trekken*) ... dat is de vertegenwoordiger van Delvaux!

M & B: (*Verbijsterd*) ... WWwaaaatuuu !!!

Laurence: (*geschrokken*) ... de .. de vertegenwoordigster van Delvaux !

Barbara: (*wordt gek*) Dat kan niet ! Dat is onmogelijk !

Laurence: (*Begrijpt er niets van*) ... ma ... maar waarom ?

Michel : Die twee zijn ook vertegenwoordigster van Delvaux ...

Laurence: *(verbijsterd)* ... Dat ... dat kan niet ! *(kijkt schuw een voor een naar Pim, Pam en Pet, die ostentatief zuchten en op hun horloge kijken)*

Barbara: *(plots woest)* ... Virginie en Max !

Michel : Wat hebben die er mee te maken ?

Barbara: Die hebben valse inspectrices gestuurd !

Michel: Ben je zeker ?

Barbara: Dat kan niet anders ! *(kordaat)* ... Ik gooi ze buiten *(wil zich omdraaien, maar Laurence houdt haar tegen)*

Laurence: ... ben je zeker dat ze alle drie vals zijn ? ... misschien is één van hen echt ?

Barbara: *(Twijfelt)* ... misschien heb je gelijk ... We kunnen het ons niet permitteren om de echte inspectrice buiten te gooien

Michel: Ik begin er aan te twijfelen dat er wel een echte tussen zit ... ?

Barbara: ... Hoe kunnen we dat verdomme weten ?

Laurence: ... Die van mij had een kaartje *(laat het zien)* ...

Michel : Die van mij ook ... *(laat het ook zien)*

Barbara: En die van mij ook *(ze leggen de drie kaartjes naast elkaar)*

Laurence: *(even een stilte als ze de kaartjes bestuderen)* ... Ze zien er wel echt uit ...

Michel: Die van mij heeft wel een gekke naam ... Pet!

Laurence: Hé, da's raar ... die van mij ook ... Pam !

Barbara: ... en die van mij noemt Pim

Michel: ... tiens, die namen klinken mij bekend in de oren ... Pet , Pam en Pim ...

Laurence: *(plots beseft ze het)* ... oh 't is niet waar ... we hebben ons weer belachelijk laten maken ...Pim, Pam, Pet !

Barbara: ... Pim, Pam, Pet !! *(woedend gooit ze de kaartjes op de grond vliegt op Pim af en duwt die scheldend naar Pet terwijl Laurence ook al scheldend Pam richting Pet en Pim duwt)* ... Hoe durven jullie ons zo belachelijk te maken ! ... Pim, Pam , Pet !!! ... Denk jij dat wij achterlijk zijn !
... Buiten ! *(grijpt haar bij de arm en wil haar buiten trekken)* Ga weg of ik bel de politie !

Pim: Mevrouw, ik weet niet wat u bezielt maar op die manier bent u uw kansen om een filiaal van Delvaux te openen absoluut aan het verbrodden !

Barbara: *(tegen Laurence)* Laurence, bel de politie !

Jimmy: *(Jimmy komt binnen en hij gaat recht op Barbara af)* Mevrouw Commensaal !

Barbara: *(woest)* Ja, wat is er ?

Jimmy: Kan ik u even alleen spreken a.u.b.

Barbara: Daar heb ik nu geen tijd voor !

Jimmy: Dan zal u daar toch tijd voor moeten maken ! Ik ben afgevaardigde van Delvaux en ik kom uw kandidatuur om een filiaal van ons merk te openen, onderzoeken. *(geeft haar een naamkaartje)* Ik ben Jimmy Pot .

Barbara: *(Schreeuwt het uit)* POT ! ? Wel ja, waarom niet ! Pim, Pam, Pet en Pot ! Ongelooflijk grappig !

Jimmy: *(boos)* Excuseer mevrouw, maar ik vindt dit absoluut niet grappig !

Barbara: Nee? Dat je een “pot” bent is overduidelijk, maar dat je dan ook nog POT heet ... hoe kom je er op!

Jimmy: *(boos)* Luister mevrouw, ik weet niet wat u bezielt maar op die manier bent u uw kansen om een filiaal van Delvaux te openen absoluut aan het verbodden !

Laurence: *(Mengt zich nu ook in de debatten)* Delvaux ! pfff ... laat me niet lachen ! Als jij van Delvaux bent, dan ben ik een ...baviaan !

Jimmy: *(Schamper)* ... een baviaan misschien niet, eerder een hond ! Het blaffen lukte gisteren toch al aardig !

Laurence: *(woedend)* ... oooohhhh! Hoe durft u !

Jimmy: *(Boos)* Hoe durft u in twijfel trekken dat ik Delvaux vertegenwoordig !

Pam: *(Tot Jimmy)* Excuseer meneer maar wat u zegt kan niet, ik ben toevallig vertegenwoordiger van Delvaux

Jimmy: *(Verbaasd)* U ? Dat kan niet !

Pet: Nee mevrouw dat kan niet , want ik vertegenwoordig Delvaux.

Jimmy: *(Weet niet waar hij het heeft)*... U ? Maar ...

Pim: Jij, ... laat me niet lachen. Ik duld niet dat u zich zomaar uitgeeft voor afgevaardigde van Delvaux !*(nu beginnen Pim, Pam , Pet en Pot onder elkaar luid te discussiëren en ruzie te maken)*

Barbara: *(Michel, Laurence en Barbara kijken dit even verbijsterd aan en dan schreeuwt Barbara)* ... BUITEN !

Jimmy: *(Verbijsterd)* Ja maar, mevrouw ... ik ...

Barbara: BUITEN ! WEG! IEDEREEN WEG ! *(Hevig gesticulerend en protesterend worden Pim, Pam, Pet en Pot nu door Michel , Laurence en Barbara buiten gezet)*

Laurence: *(komt snikkend als eerste weer binnen)* ... Ik verdraag het niet meer ! Ik ... ik ... ze maken ons gewoon belachelijk *(snikkend)*.. ik wil dit niet meer

Barbara: *(Kordaat)* Laurence, hou daar mee op ! Als ze denken dat ze ons daarmee klein zullen krijgen, dan hebben ze het mis voor ! Vanaf nu is het oorlog ! Ik moet en zal hier een winkel van Delvaux openen !

Michel: (*bezorgd*) .. wat kunnen we doen ? Iedereen kan zich uitgeven voor vertegenwoordiger van Delvaux ?

Barbara: Bij de eerstvolgende die dat beweert bel ik naar het hoofdbureau om dat te controleren !

Laurence: (*Bang*) ... Misschien hebben we de echte daarnet mee buiten gegoid ...

Barbara: Onmogelijk ! Denk jij dat zij toevallig Pim, Pam, Pet en Pot heten ?! (*schamper*) ... Ongelooflijk grappig ! Dat is geen toeval . Die kennen elkaar !

Laurence: ... Ik hoop het !

Barbara: (*ziet een klant verschijnen*)... Vooruit herpak je en ga achter je kassa staan (*terwijl Laurence dat doet gaat Barbara wat herschikken aan de zijkant*)

Michel: (*Michel opent de deur*) Goede morgen mevrouw, welkom "Dans la Sacoche" !

Klant : Dank u meneer (*ze komt binnen*)

Michel: Mag ik u een glaasje van het huis aanbieden ! We hebben water, plat of bruisend, jus d'orange en Cava! Aan u de keuze !

Klant : Nee dank u, ik kom maar even langs (*kijkt zoekend rond, ziet Barbara en gaat er naar toe*) ... excuseer , mevrouw ?

Barbara: (*Kijkt argwanend op*) ... Waarmee kan ik u van dienst zijn ?

Klant: Ik ben mevrouw Put en ik ...

Barbara: ... PUT ... zei u ...,

Put: (*verbaasd*) ... euh ja, ... mevrouw Put en ik ...

Barbara: (*Schamper*) ... En u bent vertegenwoordiger van Delvaux en u komt mijn kandidatuur onderzoeken om een filiaal van jullie merk te openen ! Dank u wel, maar dat heb ik vandaag al veel te dikwijls gehoord. (*wordt steeds heviger*) ... en als u nu denkt dat ik achterlijk ben dan bent u aan het verkeerde adres ... Pim, Pam, Pet, Pot en Put! Jullie weten echt van geen ophouden ! Dag mevrouw ! (*draait zich ostentatief om*)

Put: (*Verbijsterd staart ze Barbara aan*) ... euh ik denk dat u zich vergist mevrouw, ik weet niet waar u het over hebt. Ik heb helemaal niets te maken met Delvaux. Ik ben verpleegster.

Barbara: (*draait zich geschrokken weer om*) ... u ... u ... bent niet van Delvaux ?

Put: Nee, en met die Pim, Pam, Pet en Pot heb ik ook niets te maken.

Barbara: (*Beseft nu dat ze zich schromelijk heeft vergist*) ... oh excuseer mevrouw , maar ik ... ik hield u voor iemand anders ... en ik was wat over mijn toeren en ...

Put: (*wordt ongeduldig*) Het is niet erg mevrouw !

Barbara: (*herpakt zich*) Waarmee kan ik u helpen ?

Put: *(Opent haar handtas)* Ik heb hier dinsdag deze handtas gekocht en ik ...

Barbara: *(wil het goed maken)* ... u bent er niet tevreden over ... u wil ze ruilen ?

Put: Nee! Ik heb er een lottoformulier in gevonden, op naam van Max De Schoenmaker en ik kwam vragen of u die misschien kent ... *(toont het formulier)*

Barbara: *(plots in alle staten)* ... u ... heeft het gevonden ! Godzijdank! ... dat ... is ons formulier en het staat op naam van mijn man ! Mevrouw, u weet niet hoe gelukkig u ons hiermee maakt ! We hebben al het hele huis afgezocht. Dank u wel mevrouw *(wil het uit haar handen grijpen)*

Put: *(trekt het weg)* Is uw man thuis , mevrouw ?

Barbara: .. Nee, .. hij is weg ! Maar u kan het gerust aan mij geven hoor, ik ben zijn vrouw ...

Put: *(Twijfelt maar geeft het dan aan Barbara)* ... alsjeblief, mevrouw. Tot ziens !

Barbara: *(gaat mee tot aan de winkeldeur)* ... Dank u wel mevrouw ... Tot ziens ! *(als de vrouw buiten is slaakt ze een luide vreugdekreet)* ... Yesss!!!!

Laurence: ... Wat is er ?

Barbara: Het lottoformulier ! *(steekt het omhoog)*

Laurence: *(Begerig)* Heb je het gevonden ?

Barbara: Die vrouw heeft het in haar handtas gevonden en terug gebracht !

Michel: *(Verheugd)* ... Ongelooflijk ! ... 5 miljoen Euro !

Laurence: ... dan kunnen we heel dit boeltje hier achterlaten en hoeven we ons van Delvaux niets meer aan te trekken !

Barbara: *(kalmteert hen)* Rustig, rustig ! We hebben het geld nog niet ! Het formulier staat op zijn naam !

Laurence: Oei. Daaraan had ik niet gedacht . Hoe geraken we dan aan het geld ?

Barbara: Ik zie dat ik vannacht zijn paspoort te pakken krijg en dan ga ik het morgen innen.

Michel: *(ziet Max binnenkomen)* Pas op, hij is daar !

Barbara: *(Blijft kalm en geeft het formulier aan Laurence er voor zorgend dat Max het niet ziet)* Hier, steek het formulier in de kassa onder de geldlade en blijf bij je kassa!

Max *(Breed glimlachend en luid)* En, alles in orde ? Delvaux nog niet langs geweest ?

Barbara: *(Glimlacht breed terug terwijl ze "NEE" schudt)* ... kom je me nog een beetje uitlachen Max ? Denk je dat je grappig bent ? Pim, Pam, Pet en Pot hé

Max: *(Haalt schouders op)* Wat zeg je allemaal ?

Barbara: *(Glimlachend)* Dat je een idioot bent !

Max: Toch vervelend dat ik niets hoor ! Je kan het beter opschrijven want ik versta niets van wat je zegt ! *(glimlacht weer)*

Barbara: *(Terwijl zij op zijn schouder klopt en hem richting privé leidt)* Moest je weten dat uw lottoformulier in de kassa steekt dan zou je niet zo glimlachen, "schat". Wie laatst lacht best lacht *(lacht nu luid)*

Max: *(We zien op zijn gelaat dat hij schrikt, maar hij herpakt zich en zegt glimlachend)* Ik zie u ook graag schat *(geeft haar een kus op de wang en verdwijnt)*

Michel: *(ze lachen alle drie schetterend en Michel komt tot bij Barbara)* ... Die loopt lachend in zijn ongeluk ! Wel handig dat hij doof is ! ... *(imiteert lachend Max)* "Ik zie u ook graag schat" *(Neemt Barbara vast)* ... Ik zie u ook graag schat ! *(kust haar)*

Barbara: Morgen zijn we rijk schat ! *(kust hem weer)* Overmorgen vraag ik de echtscheiding aan en vertrekken wij op reis ! Waar wil je naartoe ?

Michel: Wat dacht je van Aruba Of misschien Mexico ...

Barbara: ... of de Malediven. Dat is ook erg mooi naar het schijnt ... *(draait zich naar Laurence)* Ga je met ons mee schat ?

Laurence: *(Komt dromerig tot bij hen)* ... Nee, ik ga met Didier ... Ik dacht eerder aan de Bahama's of Hawai ...

Barbara: En dat hebben we allemaal aan jou te danken schat. Gelukkig dat jij ontdekt hebt dat hij 5 miljoen heeft gewonnen.

Laurence: *(Lacht vals)* Ik zal hem een bedankingskaartje sturen van, uit Hawai ! *(lachen alle drie tot plots een hevige knal weerklinkt en het licht halveert. Barbara en Laurence schreeuwen het geschrokken uit)* AAAAHHHH !

Michel: Wat was dat !? *(geschrokken opent hij de deur van de Privé en gaat naar binnen, gevolgd door Barbara en Laurence)*

Max: *(even later gaat de winkel deur open en komt Max haastig binnen. Hij gaat naar de kassa , opent die en haalt er met een brede glimlach het lottoformulier uit)* Wie laatst lacht, best lacht, schat ! Ik zie je ook graag ! *(steekt het lottoformulier in zijn binnenzak)* ... dat is dan toch al in de sacoché ! *(gaat luid lachend weg)*

Black-out en het liedje "Allé 't es in de sacoché" van Remy Ray
<http://www.youtube.com/watch?v=o5EgNx1a940>

Tafereel 9 (donderdagavond 18u)

(Als het licht weer aan gaat staan Barbara, Laurence en Michel weer in de winkel. Het is tegen sluitingstijd en de laatste klant gaat naar buiten)

- Michel: ... Goede avond mevrouw en tot ziens *(sluit de deur)*
- Barbara: *(Hangt het bordje "gesloten" voor het raam)* Voilà, dat zit er weer op voor vandaag. *(met een brede glimlach)* Geef het lottoformulier nu maar aan mij, Laurence !
- Laurence: *(Opent verheugd de kassa en tilt de geldlade op en plots verstart haar gelaat)* ... het ligt hier niet meer ... het is weg !
- Barbara: WEG !? ... Dat kan niet ! *(in paniek snelt ze naar de kassa)* ... ben ... ben je zeker dat je het daar hebt gelegd ? *(tilt de hele kassa op en kijkt er onder)*
- Laurence: ... maar ...maar ja !
- Michel: Dat kan toch niet zomaar weg zijn ... misschien is het op de grond gevallen ? *(iedereen zoekt nu koortsachtig rond)*
- Barbara: *(verstart plots)* ... MAX !
- Michel: Die wist toch niet dat het in de kassa stak !?
- Barbara: *(Slaat zich voor het hoofd)* ... Jawel! En ik ben zo stom geweest om het hem zelf te vertellen !
- Laurence: Maar Max hoort toch niet meer ?
- Barbara: Ik vrees dat hij maar al te goed hoort ! Zij hebben ons doen geloven dat hij doof is geworden na die ontploffing ... en wij zijn er ingelopen .
- Laurence: ... ben ... ben je zeker ?
- Barbara: Het kan niet anders ! Toen hij hier terug weg ging zei ik hem " Moest je weten dat jouw lottoformulier in de kassa steekt dan zou je niet zo glimlachen, "schat". ... en vijf minuten later is er terug een ontploffing in de kelder waarop we allemaal zijn gaan kijken wat er aan de hand was ... En toen is hij ongetwijfeld langs de winkel deur binnen geglipt en heeft het formulier weggenomen !
- Michel: Verdomme ! Dan weet hij ook alles van ons !
- Barbara: Dat is nog het minste van mijn zorgen.
- Laurence: *(Bang)* Wat gaan we nu doen ?
- Barbara: Niets ! We kunnen voorlopig niets doen !
- Michel: *(bitter)* ...Hij is ondertussen waarschijnlijk zijn formulier gaan innen ... Merde !
- Laurence: *(Teleurgesteld)* ... we kunnen al onze dromen wel vergeten, nu !
- Barbara: *(Strijdvaardig)* Zo gauw geef ik het nog niet op ! Hij is nog niet van mij af !

Laurence: Wat kunnen we nog doen ?

Barbara: Daar moet ik nog even over nadenken. *(gaat nu richting privé)* kom, we bespreken dit verder binnen. *(Michel en Barbara verdwijnen terwijl Laurence de winkeldeur op slot doet, het licht in de winkel dooft en dan ook naar de privé gaat.)*

Max: *(even later zien we voorzichtig het gelaat van Max voor de winkeldeur verschijnen. Als hij ziet dat er niemand is komt hij binnen en doet het licht weer aan)* ... kom maar! De kust is veilig !

Virginie: *(komt voorzichtig binnen en wijst naar de privé-deur)* Kan die deur op slot ? Ik zou ze niet graag onder ogen komen na wat mijn Delvaux- vriendinnen mij verteld hebben.

Max: Nee, maar maak je geen zorgen. Zo'n "helden" zijn het niet ! *(lacht)* Ik wou dat er bij was geweest bij Pim , Pam,Pet. *(neemt het lottoformulier uit zijn zak)* ... Dat steek ik terug in de kassa ! Dan kunnen ze daar nog wat nutteloze energie in steken *(steekt het terug onder de geldlade).*

Virginie: *(zuchtend)* ... Dan vinden we ons lottoformulier onverhoopt terug, wat al een mirakel op zich is ... en dan blijkt het waardeloos te zijn !

Max: Vijf minuten ! Vijf minuten te laat gevalideerd! ... En vijf miljoen ... WEG ! *(knipt met zijn vingers)*

Virginie: Louis had nochtans gezegd dat ze daar zo nauw niet naar keken !

Max: *(zucht)* voor vijftig of honderd Euro misschien niet, maar voor vijf miljoen ...

Virginie: Kunnen we daar echt niets meer aan doen ?

Max: Nee ! Het reglement is duidelijk hebben ze mij bij lotto gezegd. "Een lottoformulier kan bij een verkooppunt van de Nationale Loterij uiterlijk tot zaterdag 19u gevalideerd worden". ... En dat van ons is om vijf na zeven gevalideerd.

Virginie: Verdomme hé, ik was het helemaal vergeten om het binnen te doen. Had ik er maar vijf minuten eerder aan gedacht !

Max: Stop nu om jezelf verwijten te maken, Virginie. We hadden er ons al bij neergelegd dat we niets gewonnen hadden.

Virginie: *(zucht)* ... ja, ik zal mijn best doen. ...Wat wordt ons volgend strijdplan nu dat we die vijf miljoen definitief mogen vergeten ? ... Morgen terug valse inspectrices op pad sturen ?

Max: Nee, daar lopen ze niet meer in denk ik . We moeten iets anders bedenken. Maar kom, we moeten hier weg. Ik zie dat het geld nog in de kassa steekt. Ze kunnen ieder moment binnenkomen om dat op te halen en het is beter dat ze niet weten dat ik hier ben geweest *(doet het licht uit, ze gaan buiten en hij doet de winkeldeur weer op slot, en verdwijnen beiden)*

Laurence: *(komt binnen en gaat naar de kassa, opent ze, haalt de geldlade er uit en ziet dan het lottoformulier liggen. Geschrokken laat ze de lade vallen) ... dat ... dat kan niet ! (neemt het lottoformulier vast en bekijkt het ongelovig en dan roept ze luid en hoopvol) Mama ! ... MAMA !!!*

Black-out en het refrein van het liedje "Hoop doet leven" van Will Tura

Tafereel 10 (vrijdagvoormiddag 10u)

(Als het licht weer aangaat staan enkel Laurence en een klant in de winkel)

Klant: *(Staat aan de kassa)* Die zou ik graag meenemen juffrouw.

Laurence: *(Neemt de handtas, knipt er met een schaar het prijskaartje dat aan een touwtje aan de handtas hangt af)* Dat is dan 99 € mevrouw !

Klant : Kan ik betalen met mijn bankkaart , juffrouw ?

Laurence: Maar natuurlijk, mevrouw *(tikt het bedrag in de kaartlezer en schuift die dan naar de vrouw)* ... hebt u graag een geschenkverpakking ?

Klant : Nee dank u, ik neem ze zo wel mee *(haalt haar bankkaart uit haar portefeuille steekt die in de lezer, betaalt en steekt haar kaart terug weg)*

Laurence: *(Haalt een plastic of papieren zak van onder de toog, steekt daar de handtas in en geeft ze aan de klant)* Alsjeblief mevrouw.

Klant : Dank u wel ! *(gaat weg)*

Barbara: *(Laurence schrijft ondertussen iets in het kasboek dat op de toog ligt tot Barbara binnen komt)* Niets ! Dat formulier was niets waard ! Ze hebben het te laat laten valideren.

Laurence: *(Ontgoocheld)* en is daar niets meer aan te doen ?

Barbara: Neen ! Max is daar trouwens gisteren al langs geweest. Ze verwonderden er zich over dat ik daar terug stond met hetzelfde formulier.

Laurence: Dan heeft Max het hier gisterenavond teruggelegd om ons te pesten !

Barbara: *(zucht)* ... Ja, maar dat dachten we al.

Laurence: En nu ?

Barbara: Is het aan u ! Ga je maar omkleden dan roep ik hem als je klaar bent.

Laurence: *(zucht)* Het zal wel niet anders kunnen zeker ?

Barbara: Neen ! Vooruit ! *(Laurence verdwijnt)*

Max: *(komt binnen uit de privé als Laurence weg is en roept luid tegen Barbara)*
Heb je mijn paspoort niet gezien Barbara ? Ik vind het niet meer !

Barbara: *(Listig)* ... Het steekt in mijn handtas, ... haal het er maar uit !

Max: *(Luid)* WAT ZEG JE ?

Barbara: Stop nu maar met die komedie, Max. Ik weet dat je niet echt doof bent.

Max: *(aarzelt even en roept nu luider)* ... WAT ZEG JE ? IK VERSTA JE NIET !

Barbara: *(blijft kalm)* Je hebt jezelf verraden met je lottoformulier !

Max: *(kijkt haar een aantal seconden nadrukkelijk aan en geeft dan toe)* ... je hebt gelijk. Ik deed maar alsof !

Barbara: Max, ik denk dat het tijd wordt dat we een aantal zaken uitpraten. *(geeft hem ondertussen zijn paspoort terug)*

Max: ... dat denk ik ook. *(Barbara gaat ondertussen naar de winkeldeur, doet ze op slot en draait het bordje "gesloten" om.)*

Max: Waarom doe je die deur op slot ?

Barbara: Omdat ik ongestoord met je wil praten, Max

Max: ... waarover ?

Barbara; ... Max, waarom doe jij zoveel moeite om die winkel van Delvaux hier absoluut buiten te houden ?

Max: Ik wil mijn schoenmakerij terug boven hebben.

Barbara: *(Poeslief)* Maar dat kan toch ...

Max: *(Verrast)* ... Hoe? Dat kan nog ?

Barbara: Als we Delvaux binnenhalen dan kunnen we verbouwingen doen en dan kunnen we van de voorkant van het huis een schoenmakerij maken, ... naast de winkel van Delvaux.

Max: *(laat zich schijnbaar stilaan inpalmen)* ... zou ... zou dat kunnen ?

Barbara: Ja natuurlijk. Ik was dat altijd al van plan, maar ik heb niet de kans gehad om je dat uit te leggen ... Het is maar omdat die melding van Delvaux zo snel en onverwacht kwam dat ik jouw schoenmakerij hals over kop in de kelder heb moeten steken.

Max: *(Argwanend)* ... En mijn lottoformulier ? Je wou het voor jezelf houden. Waarom heb je het niet aan mij gegeven?

Barbara: *(Slijmend)* ... dat was omdat ik boos was op jou en die Virginie omdat jullie de inspectie van Delvaux maar bleven boycotten .. *(neemt nu zijn beide handen in haar handen)* ... maar ik zou het je wel teruggeven hebben hoor . Echt waar !

Max: ... En die Michel ? Je bedriegt me met hem !

Barbara: *(poeslief)* Dat is verleden tijd, Max. Ik heb hem gisteren de bons gegeven. Je ziet het, hij is hier niet meer. Ik beseft dat het een vergissing was ... *(speelt het vol drama)*

Max: Hoe weet ik dat ik je kan geloven ?

Barbara: (*gooit nu al haar charmes in de strijd*) ... ik ben met jou getrouwd, Max ... Ik wil vechten voor ons huwelijk. Ik weet dat ik in de fout ben gegaan, maar ik heb er vreselijk veel spijt van... wil je me nog een kans geven om het goed te maken (*kust hem*)

Max: (*is van slag*) ... Barbara ... ik ... je doet plots zo anders ... zo lief ...

Barbara: Dat wil ik van nu af aan altijd doen schat

Max: ... e..echt ?

Barbara: Echt waar ! Waarom deed je eigenlijk dat je doof was ?

Max: ... ik ... ik kan niet tegen jou op als je praat. Ik wil altijd wel antwoorden, maar ik heb steeds wat tijd nodig om over mijn antwoord na te denken en ... (*nu komt Laurence terug binnen met een stapeltje papieren in de hand. Ze ziet er ongelooflijk sexy uit met o.a. een stevige décolleté. Max valt stil en hapt duidelijk naar adem als hij haar ziet*)

Laurence: (*Heupwiegend komt ze tot bij hem buigt zich voorover zodat Max bijna met zijn neus in haar décolleté zit en geeft hem een kus op zijn voorhoofd*) ... goedemorgen ... papa !

Max: (*gelukzalig glimlachend*) ... goe ... goeie morgen Laurence (*Achter zijn rug zien we Barbara vals grijnzen en naar Laurence knipogen*)

Laurence: (*Vrolijk*) Ik heb de papieren bij mama. (*kijkt even ostentatief op het eerste blad*) ... Oh! Maar ik zie dat ze vandaag al binnen moeten zijn.

Barbara: (*Gespeeld verwonderd*) ... Oei moeten die vandaag al binnen ? Dat wist ik niet ! (*neemt ze van Laurence over, gaat achter de toog en legt ze op de hoek*) ...Lieve Maaaax, zou je die papieren voor de bouwaanvraag willen tekenen zodat we ze vandaag nog kunnen binnen doen ...

Max: ... Bouw ... bouwaanvraag ?

Barbara: (*Poeslief*) Ik heb ze je dinsdag laten lezen, weet je nog ...

Max: Och ja, Maar is dat nu zo dringend ?

Barbara: Als we ze vandaag nog kunnen binnen doen op het gemeentehuis dan winnen we een maand ... (*ziet Max twijfelen*) ... en dan kan jouw schoenmakerij een maand eerder terug naar boven

Max: (*Aarzelt even en geeft dan toe en gaat ook achter de toog staan*) ... goed, ... waar moet ik tekenen ?

Barbara: (*Superlief*) Hier schat (*geeft hem een balpen*) ... je moet je handtekening op vijf bladzijden zetten. Kijk ik heb ze zo gelegd dat je gewoon vijf keer onder elkaar je handtekening kan zetten ... (*kijkt nu gespannen toe als Max aanstalten maakt om te tekenen*)

Max: *(buigt zich voorover om te tekenen, Laurence die kort bij hem aan de hoek van de toog staat, buigt ook voorover met haar boezem bijna op de papieren. Max is daardoor afgeleid en laat onhandig de balpen vallen) ... Oei ... sorry !*

Barbara: *(raapt ze op en geeft ze poeslief terug) ... dat is niet erg schat ... (de zenuwen nemen toe op haar gezicht. Als Max opnieuw wil tekenen buigt Laurence weer mee voorover zodat Max weer een prachtig zicht heeft. Met open mond staart hij Laurence aan en zet een handtekening een stuk naast de papieren op het blad van de toog. Barbara merkt dit en schreeuwt plots) ... OP HET BLAD, MAX !*

Max: *(Schrikt) ... Oei! Waarom schreeuw je zo ? Ik ben niet meer doof hoor !*

Barbara: *(Herpakt zich en wordt weer overdreven lief) ... Oh, sorry schatje ... ik was het even vergeten ... maar als je nu alsjeblief de papieren wil tekenen ...*

Laurence: *(met een zure glimlach) .. ik zal hier komen staan, dan ben je misschien wat minder afgeleid ... (gaat achter hem staan)*

Max: *(Buigt zich weer voorover om te tekenen en Laurence buigt weer mee zodat ze met haar boezem op zijn schouder komt te liggen. Max geniet duidelijk en puft en blaast. Dan zet hij zijn balpen op de eerste bladzijde en duwt zo hard dat de balpen in stukken breekt) Oeps ! ... Kapot !*

Laurence: *(Schreeuwt nu) Verdomme Max ! Dit doe je opzettelijk ! (stapt boos van hem weg)*

Max: *(Gespeelde onschuld) Wat ? Wat doe ik opzettelijk!*

Barbara: *(Kookt van binnen , maar kan zich ternauwernood beheersen en geeft hem een andere balpen) ... Max, wil je nu alsjeblieft die papieren tekenen !*

Max: *(Gespeeld) ... Ik ... ik heb hoofdpijn van al dat geschreeuw. Ik ga wat op mijn bed liggen (wil weggaan)*

Barbara: *(Kan zich niet meer houden en schreeuwt woest terwijl ze hem bij de arm grijpt en wil terug trekken) Max, teken die papieren ! NU !!!*

Max: *(Met een grijns op zijn gezicht trekt hij zich los) NOOIT !*

Barbara: *(Doet nog een laatste poging en probeert min of meer lief te klinken) ... so ... sorry dat ik zo boos werd schat , maar wil je alsjeblief die papieren tekenen... het is in jouw eigen voordeel ...*

Max: *(Schamper) Je moet in het toneel gaan, Barbara ! Je hebt talent ! Maar doe geen moeite. Geen haar op mijn hoofd dat er aan denkt iets te ondertekenen dat van jou komt ... (grijnslacht) ... tenzij de scheidingspapieren ! (gaat weg langs privé)*

Barbara: *(Schreeuwt hem woedend na) Scheiden !? Nooit !!! Jamais!!!! Ik maak van jouw leven een hel, Max ! (als hij de deur sluit schreeuwt ze van ontgoocheling en gooit hem de eerste de beste handtas die ze kan vastkrijgen achterna)... AAAAHHHH !!!!*

Laurence: Verdomme !!!

Jimmy: *(Op dat moment verschijnt Jimmy voor de ingangdeur. Hij wil binnen komen, maar als de deur op slot blijkt te zijn klopt hij op het glas) ... hallo! ... hallo! ... mag ik binnenkomen ? ... hallo !*

Laurence: *(Draait zich verrast om) ... 't is die Pot !? ... komt die ons nog een beetje pesten ook !*

Barbara: *(Woest) Daar zal hij spijt van krijgen ! (gaat kordaat naar de deur en opent ze bruusk)*

Jimmy: *(komt binnen) Goede morgen mevrouw ! U zal zich misschien afvragen waarom ik hier opnieuw sta, maar dat heeft een goede reden. Ik ben namelijk ...*

Laurence: *(Ze laat hem niet uitspreken en onderbreekt hem met schelle stem. Het wordt een tirade van beide vrouwen die hij vruchteloos probeert te onderbreken. Ondertussen drijven ze hem in een hoek in het nauw) ... alleen gekomen meneer Pot ? Pim , Pam, Pet niet meegebracht ?*

Jimmy: ... Nee, ik ...

Barbara: Wat dacht je deze morgen ? Ik kom hen lekker nog een beetje uitlachen?

Jimmy: ... Nee, ik...

Laurence: Denk je nu echt dat we zo stom zijn dat we er nog eens gaan inlopen ?

Jimmy: Maar ...

Barbara: Je loopt hier al heel de week de deur plat zonder ook maar iets te kopen!

Jimmy: Nee, ik ...

Laurence: Je gaat me toch niet vertellen dat je weer een handtas komt kopen voor je "vriendje" ?

Jimmy: STOP ! Willen jullie nu eindelijk eens zwijgen en mij laten uitpraten !

Barbara: Nee! Jij verlaat onmiddellijk de winkel. Ik wil niet dat er een ROZE RIDDER in mijn winkel rondloopt als hier straks een echte inspectrice van Delvaux binnen komt.

Jimmy: *(zegt dan ijzig kalm) ... en die echte "inspectrice" dat ben IK !*

Laurence: *(lacht schel) ik zei al dat we daar niet meer inlopen ...*

Barbara: Bespaar je de moeite en stap het af *(opent de deur)*

Jimmy: *(Haalt een brief boven en reikt hem aan Barbara) ... Hier zijn mijn officiële papieren en indien u me niet gelooft kan u bellen naar het hoofdkantoor!*

Barbara: *(hapt naar adem terwijl ze bevend de brief opent en leest) ... euh ... ik Euh .*

Laurence: *(slaat bleek uit en verstijft) Oooohhhh*

Barbara: .. meneer Pet ...euh Pot ... dit is een verschrikkelijke vergissing ... ik ... euh ... Ik weet niet hoe ik dit kan goedmaken, maar

Jimmy: Gelooft u me nu ? (*Barbara en Laurence knikken ontdaan ja*) ...

Barbara: ... kan ... kan ik u plezier doen met een glaasje schuimwijn ... of nee ... Champagne ! Echte Champagne ...! Laurence, ga een fles Champagne halen ! (*Laurence wil zich weg haasten*)

Jimmy: (*Streng*) Doe geen moeite mevrouw ! Ik drink geen alcohol ... dat zou u ondertussen moeten weten ! ... Ik loop hier toch al heel de week de deur plat ... is het niet !

Laurence: Ja, maar we dachten niet dat Delvaux een ho... (*houdt zich geschrokken in*) ...

Jimmy: Dat Delvaux een homo in dienst heeft ? (*lacht*) U moest eens weten Maar kom, ... zullen we maar meteen ter zake komen ?

Barbara: (*bang*)... euh ja ...

Jimmy: (*Streng*) Ik zal het kort houden, mevrouw. U wordt NIET weerhouden door de firma Delvaux om voor hen een filiaal open te houden ! Ik ben eerlijk gezegd nog nooit in een winkel geweest waarin men er in slaagt om er zo'n puinhoop van te maken als u ! Dag mevrouw ... juffrouw !

Laurence: (*Doet een wanhoopspoging*) ... mijn excuses meneer Pot, maar als we het op een of ander manier kunnen goed maken ... (*dringt zich tegen hem op en zegt zwoel*) ... u mag me vragen wat u wil ...

Jimmy: (*Onbewogen*) ... u zou moeten weten juffrouw dat dergelijk avances op een ROZE RIDDER weinig indruk maken ... (*ontgoocheld zet Laurence een stap achteruit*) ... dag juffrouw (*gaat kordaat weg*)

Laurence: Verdomme hé !

Barbara: (*Begint nu hard te wenen en even later weent ook Laurence hard mee*)

(*Black-out en het liedje "geen wonder dat ik ween" van Paul Severs*
<https://www.youtube.com/watch?v=ZCFx2tEZ3Y4>)

Tafereel 11 (zaterdagavond 24u)

(*"Geen wonder dat ik ween" gaat over in "Chanson d'amour" van The Manhattan Transfer <https://www.youtube.com/watch?v=ARfARi-gpWc> en als het licht (gedempt) aangaat zien we een wankelende Barbara en Michel (met hoed op) aan de winkel deur verschijnen. Beiden zijn duidelijk beschonken. Barbara vindt met moeite het sleutelgat en opent de deur. Ondertussen lalt Michel mee met "Chanson d'amour". Binnen doet Barbara het licht aan en sluit ze de deur. De hele volgende scène spelen beiden beschonken in bewegingen en taal*)

Michel: (*wankelend*) ... Chanson d' amou ...ou ...ouour Tetteretetet ...

Barbara: *(probeert vergeefs de sleutel in het sleutelgat te steken)* ... ver ... verdomme .. ik vind het gat niet ! Ah ! Gelukt ! *(doet de deur op slot)*

Michel: ... je ... Je bent toch zeker dat hij niet thuis is ?

Barbara: *(lacht hem uit)* Haha ! Je hebt toch geen schrik van die idioot !

Michel: IK?! Schrik ?! Jamais ! ... en zeker niet van die pipo, maaaaar ... ik wordt niet graag gestoord als ik " bezig " ben *(vette knipoog)*

Barbara: Wees gerust, hij is heel het weekend gaan vissen in d'ardennen en hij komt pas morgenavond laat terug naar huis ... *(lacht gemeen)*... en hij hoopte dat ik dan voorgoed weg zou zijn zei hij

Michel: Dat ben je duidelijk niet van plan ...

Barbara: *(Boos)* Nooit ! Als er iemand zal vertrekken dan zal hij het zijn ! Na wat hij me heeft aangedaan ! Door zijn schuld komt hier geen winkel van Delvaux ! *(ploft wankelend neer tussen de handtassen aan de voorzijde van de lage toonbank)*

Michel: Zo stom is hij precies niet ! *(lacht)* ... jullie plannetje met de papieren is ook mislukt ...

Barbara: *(boos)* ... vi .. vind je dat grappig ? Daardoor kunnen wij ook niet gaan samen wonen en moet ik voorlopig bij hem blijven ...

Michel : *(Teleurgesteld)* ... ja dat valt tegen *(haalt schouders op)* ... maar je vind er wel wat op Chérie ... *(wankelt naar de frigo)* ... staat hier nog iets drinkbaars *(zoekt in de frigo)*

Barbara: ... a ... als ik zelf weg ga dan heb ik niets ! Ik moet er voor zorgen dat **hij** vertrekt !

Michel: *(haalt triomfantelijk een fles Cava uit de frigo)* ... AHA SAVA *(spreekt dit uit als ça va)*

Barbara: *(verward)* ... Wat zeg je ?

Michel: ... een fles ça va ! *(komt tot bij haar en begint ze onhandig te ontkurken)* En wat was jij aan het zeggen ?

Barbara: ... da ... dat als ik zelf weg ga dat ik dan niets heb ! Daarom moet ik er voor zorgen dat **hij** zelf vertrekt ! ... ma Maar hij zal nooit zelf willen vertrekken. Hij valt nog liever dood !

Michel: *(Stopt met het ontkurken)* ... Mais! ... C'est ça ! Dat is het !

Barbara: *(begrijpt het niet)* Wat !?

Michel: Je zegt het zelf ! ... Hij valt nog liever dood ! ... dan zorgen we er voor dat hij dood valt. We maken we hem gewoon van kant !

Barbara: *(Staat hem ongelovig aan en dan verschijnt er een grijns op haar gezicht)* ... Je hebt gelijk! ... We maken hem van kant. Dan zijn al onze problemen opgelost ! ... Maar hoe maken we hem van kant ?

Michel: *(Peinzend ontkurkt hij verder de fles) ... Oui, comment ? ... hoe kunnen we hem dood maken zonder dat ze ons beschuldigen ? ... (er valt even een stilte tot plots de stop met een luide knal van de fles Cava vliegt) ! “Knal”*

B & M: *(Plots grijzen beiden breed als ze de knal horen en zeggen gelijktijdig) Met een bom !*

Barbara: *(Wankelend kruipt ze recht en gaat naar Michel) Ja, met een bom! ... Hij heeft zelf al twee keer een ontploffing veroorzaakt (lacht gemeen) ... dan zeggen we dat hij het nog eens geprobeerd heeft ...maar de derde keer liep slecht af voor hem !*

Michel: *... Chérie tu es genial! ... Santé (drinkt gulzig van de fles) .*

Barbara: *(Rukt de fles uit zijn handen terwijl hij nog aan het drinken is waardoor hij op zijn kleren morst) ... ik wil ook nog iets hebben ! (drinkt gulzig van de fles)*

Michel: *... Allez ! Merde ! Nu ben ik helemaal nat ! (begint nu met zijn vest uit te doen en vervolgens zijn hemd enz. Als hij zich begint uit te kleden horen we op de achtergrond aanzwellend “You can leave your hat on” van Joe Cocker <https://www.youtube.com/watch?v=jOotsg4soug> . Naarmate de uitkleedpartij vordert begint hij daar min of meer sensueel op te bewegen tot hij alleen nog zijn broek en zijn hoed aan heeft)*

Barbara: *(Als ze stopt met drinken ziet ze Michel zich uitkleden, waarop ze enthousiast reageert en mee op de muziek beweegt en eventueel ook al een kledingstuk begint uit te doen. Als Michel zijn broek op zijn enkels hangt grijpt ze zijn hand en wil hem meetrokken naar de deur van de privé) ... kom schat (sensueel) ... ik wil het niet hier op de grond doen ... kom mee ...*

Michel: *(wankelend) ... wacht ... ma culotte ... (terwijl hij zijn broek uitstampt volgt hij wankelend en giechelend Barbara in zijn onderbroek)*

Max: *(nog tijdens de striptease van Michel zien we af en toe Max’ hoofd verschijnen voor het glas van de winkeldeur. Als Barbara en Michel weg zijn verschijnt hij helemaal en opent hij voorzichtig de deur. Gevolgd door Virginie komt hij binnen) ... Pfff, ik dacht al dat ze het hier op de vloer gingen doen!*

Virginie: *Dat had ik wel willen zien !*

Max: *(Beetje bitter) ... Ik niet, het blijft tenslotte mijn vrouw!*

Virginie: *Maar niet meer voor lang !*

Max: *(Zucht) ... Nee, hopelijk niet meer voor lang !*

Virginie: *Wanneer zal de gerechtsdeurwaarder hier zijn.*

Max: *(kijkt op zijn horloge) ... binnen een kwartiertje, heeft hij gezegd ... dus kan hij ieder ogenblik hier zijn.*

Virginie: *(ongerust, terwijl ze naar de privédeur gaat en haar oor te luisteren legt) ... hopelijk komt hij op tijd !*

Max: *(grijnst)* Wees gerust. In de toestand dat ze alle twee zijn zal het nog wel even duren eer ze klaar ko euh zijn.

Virginie: *(Lacht)* veel moeite om overspel vast te stellen zal hij/zij niet hebben. Al zijn kleren liggen hier ... kom, we steken die weg, dan kan hij alvast niet ver lopen . *(raapt Michels kleren op en gooit ze achter de toog)*

Deurwaarder: *(Dan verschijnt de deurwaarder voor de winkeldeur. Voorzichtig tikt hij op het glas. Max opent vlug de deur waarop de deurwaarder binnenkomt. Hij/zij is vergezeld van een politiemans/vrouw)* ... U bent meneer Deschoenmaker ?

Max: Ja, meneer/mevrouw !

Deurwaarder: Ik ben deurwaarder De Wachter ! *(laat kaartje zien)* U wil uw vrouw dus "officieel" laten betrappen.

Max: Inderdaad meneer/mevrouw

Deurwaarder: En de man met wie uw vrouw overspel zou plegen is momenteel aanwezig ?

Max: Inderdaad, meneer/mevrouw.

Virginie: *(Enthousiast van achter de toog)* En zijn kleren liggen hier !

Deurwaarder: *(Droog)* ... Daar neem ik akte van *(haalt een klembord uit zijn/haar aktentas en noteert iets terwijl hij een blik achter de toog werpt)*

Deurwaarder: Goed, dan zullen we maar tot de vaststellingen overgaan *(dan tot Max)* U blijft hier wachten, meneer Deschoenmaker !

Max: Ja , natuurlijk!

Virginie: *(Enthousiast)* Mag ik mee gaan kijken ?

Deurwaarder: *(Bekijkt haar nadrukkelijk)* ... Bent u betrokken partij in deze zaak ?

Virginie: Absoluut niet ! Ik kwam hier toevallig langs.

Deurwaarder: *(kijkt fronsend op zijn/haar horloge)* ... Toevallig ? ... Op dit uur ? Alleen neutrale getuigen zijn toegestaan.

Virginie: *(Heftig)* Oh, maar ik ben helemaal neutraal hoor ... ik ben zelfs vrijwilliger bij het rode Kruis ... en die zijn ook neutraal !

Deurwaarder: *(Zucht en richt zich tot Max)* ... Waar vind ik de slaapkamer ?

Virginie: *(snel)* Volg mij maar, ik weet de weg ! *(gaat naar de privé)*

Deurwaarder: *(bekijkt Max opnieuw fronsend)* ... Neutraal ?! ... *(richt zich dan tot de politieagent)* Volg haar ! *(Beiden volgen dan Virginie die ongeduldig aan de deur stond te wachten)*

(Max kijkt hen zenuwachtig na, ijsbeert even op en neer terwijl hij op zijn horloge kijkt en gaat dan aan de deur luisteren. Opeens horen we Michel en Barbara door elkaar roepen en schreeuwen) Merde!, Wie ben jij ?, Virginie ?, Ik ben deurwaarder De Wachter ! Shit ! Nee, Vlucht !, Verstop je ! enz ...

Michel: *(Komt plots wankelend binnen gestormd met enkel een laken half rond hem)*
Merde ! Merde! ... Waar zijn mijn kleren ?! ... *(wanhopig als hij ze niet ziet)* ...
Waar zijn mijn kleren ? *(smekend tot Max)* ... Max ?

Max: *(Grijnzend)* Ik zou het niet weten !

Michel: Salopard ! *(vlucht haastig naar buiten)*... Merde!

Virginie: *(Komt breed lachend binnen)* ... dat was wat men noemt op **HEET**er **DAAD**
betrap ! Ze verschoten zich een ongeluk ! Michel heeft nog een laken vast
gegrabbeld en is gaan lopen !

Max: Ik weet het ! Hij is hier gepasseerd en als hij zijn kleren niet zag is hij vloekend
gaan lopen. *(lacht)*

Virginie: Op zijn blote voeten en met alleen een laken ? *(lacht)* Die steekt morgen in
zijn bed met een bronchitis !

Max: *(Is toch een beetje ontdaan)* ... en Barbara ?

Virginie: Die wist niet waar kruipen van schaamte en nu is ze aan het proberen zich er
uit te klappen tegen de gerechtsdeurwaarder !

Max: ... Ik heb er toch een beetje compassie mee !

Virginie: Met Barbara ?! Maar allez jong die ligt te poepen in uw eigen bed met een
andere! ... Daar gaat ge toch geen compassie mee hebben zeker !

Max: *(Zucht)* ... Nee, je hebt gelijk! ... maar toch !

Deurwaarder: *(Komt binnen, gevolgd door agent)* Zo, meneer Deschoenmaker ! Hier bestaat
geen enkele twijfel over ! **OVERSPEL** ! Ik schrijf morgen mijn rapport uit en
bezorg het aan uw advocaat. Dat wordt kinderspel voor u in de rechtbank.
(geeft Max en Virginie een hand) Nog een goede nacht verder *(gaat weg ,
gevolgd door de agent)*

Virginie: Wilt je bij mij thuis komen slapen vannacht ?

Max: *(Verwonderd)* ... Waarom ?

Virginie: Barbara is nog hier ?

Max: En dan ?

Virginie: Je kan toch niet in het zelfde bed slapen ?

Max: Ik slaap wel in de zetel .

Barbara: *(Komt binnen met haar jas aan en een koffer in de hand. Zonder Max en
Virginie te bekijken stapt ze haastig door de winkel deur naar buiten en
verdwijnt)*

Max: *(Wil haar nog iets zeggen)* ... Barbara ... *(zucht schouderophalend als ze zonder
iets te zeggen buiten gaat)*

Virginie: *(Grijnzend)* Voilà ! Ogeruimd staat netjes ! Ben je nu niet content ?

- Max: (Max staat er wat onwennig bij) ... Ik weet het niet ... het doet wel raar ...
- Virginie: Prijs je gelukkig dat je er zo goed als van af bent zonder al te veel schade. Wie weet wat stond je nog allemaal te wachten.
- Max: (Zucht) Ja, je hebt gelijk. Ik weet het ... Maar toch, het is wel mijn vrouw hé ... Ik had misschien toch wat meer moeite moeten doen en dan ...
- Virginie: STOP Max! Luister naar mij ! Ik zal je één ding zeggen: VERGEET BARBARA !

(Nu weerklinkt luid het refrein van "Vergeet Barbara" van Will Tura, <https://www.youtube.com/watch?v=fd800n8mYGs> gevolgd door een langzame blackout)

Tafereel 12 ('s avonds ergens in de daaropvolgende week)

(*"Vergeet Barbara" is nog even aan het doorspelen als het licht weer aan gaat en blijft nog wat doorspelen. Max komt binnen met een aantal kartonnen dozen in de armen. Hij zet die vooraan neer en begint er één voor één de handtassen in te stoppen*)

- Virginie: (Virginie komt binnen. Ze heeft zich wat opgemaakt en is mooi aangekleed en Komt binnen met een fles schuimwijn in de hand) ... lang zal hij leven, lang zal hij leven, lang zal jij leven in de gloria , in de gloria, in de gloriaaaaaaaa ! Hiep hiep hiep hoera! Gelukkige verjaardag Max !
- Max: (Is aangenaam verrast) Oh, merci Virginie! Dat vind ik nu heel tof dat je aan mijn verjaardag hebt gedacht !
- Virginie: Daar dienen vrienden voor hé Max! Hier zie, drie kussen ! (geeft hem drie kussen)... en gaat het een beetje ?
- Max: (Niet echt overtuigend) ... Bwah , dat gaat wel !
- Virginie: En weet je al wanneer jouw echtscheiding voor de rechtbank komt ?
- Max: Ja ergens in de loop van volgende maand, maar de exacte datum wisten ze nog niet.
- Virginie: Nog iets van Barbara gehoord of gezien?
- Max: Nee, die wil mij precies niet meer onder ogen komen. Gisteren is Laurence al hun spullen komen ophalen, maar Barbara zelf heb ik niet gezien.
- Virginie: (Laat nu voor het eerst voorzichtig blijken dat ze wel "gevoelens" heeft voor Max) ... en Max, wat ben je van plan als de echtscheiding achter de rug is ?
- Max: Ik weet niet Mijn schoenmakerij terug naar boven halen en terug verder doen zoals ik deed vóór ik Barbara leerde kennen. En voor de rest ...
- Virginie: ... en een vrouw ? Ga je terug op zoek naar een andere vrouw of heb je er de buik van vol na Barbara

Max: *(Schrikt van de vraag en weet zich geen houding te geven)* ... een andere vrouw ? ... ik euh ... ikeuh

Virginie: *(Suggestief)* Ik ben er zeker van dat er ook goeie vrouwen geïnteresseerd zijn in een man als jij Max *(komt dichterbij hem)*

Max: *(Ongemakkelijk)* ... zou ... zou je denken Virginie ?

Virginie: Ik ben er zeker van Max en je hebt geen internet nodig om een goeie te vinden. Het volstaat soms om eens in de directe omgeving rond te kijken ...

Max: *(Slikt)* ... gee ... geen internet ?

Virginie: *(Komt nog dichterbij)* Nee, ... via internet weet je niet wat je in huis haalt !

Max: *(Heeft voor morgenavond een nieuwe date via internet gemaakt en weet zich geen houding te geven)* ... Euh Virginie ... ik ... euh ... *(wordt gered door het binnenkomen van Laurence)*

Laurence: *(Komt de winkel binnen met een feestelijk verpakt geschenk in de handen)* ... lang zal hij leven, lang zal hij leven, lang zal jij leven in de gloria , in de gloria, in de gloriaaaaaaaa ! Hiep hiep hiep hoera! Gelukkige verjaardag Max ! *(gaat op hem af en geeft hem drie zoenen)*

Max: *(Verbouwereerd)* ... Lau ...Laurence ? Waaraan heb ik dat verdiend ?

Laurence: *(Poeslief)* Het is niet omdat het met mijn mama niet is gelukt dat ik mij ondankbaar moet tonen, Max. Hier is een cadeautje van mij voor jouw verjaardag. Alsjeblief!

Max: *(Neemt het pakje ontroerd aan)* Ma ... maar Laurence . Dat vind ik nu heel lief van jou. *(met een krop in de keel)* ... Dat pakt mij nu zie ...

Laurence: Ik heb hier tenslotte een hele tijd gewoond en je bent steeds goed voor me geweest. Je hebt het verdiend.

Max: *(Dankbaar)* Drink een glas mee op mijn verjaardag. Virginie heeft een fles meegebracht. Wacht ik zal glazen halen ...

Laurence: *(Plots haastig)* Nee, het spijt me Max maar ik heb echt geen tijd. Ik heb een dringende afspraak.

Max: ... echt niet ?

Laurence: Nee, echt niet Max. Tot ziens ! *(gaat haastig weg)*

Virginie: *(argwanend)* ... die moest plots zo snel weg ?

Max: *(Zich van geen kwaad bewust)* Ze had een afspraak. Ze heeft het toch zelf gezegd. *(Gelukkig)* Is dat niet keilief van haar ?

Virginie: Ik weet het niet ? Ik vind het toch maar verdacht. Ze heeft je altijd als een stuk vuil bekeken en nu doet ze poeslief ...

Max: *(beetje boos)* Virginie! Je moet niet altijd het slechte in de mensen willen zien. Wat doet Laurence nu fout met aan mijn verjaardag te denken. Ze heeft zelfs een cadeautje bij *(gaat er mee naar de toog en zet het erop neer)*

Virginie: En toch vertrouw ik het niet ! *(neemt het cadeau op en schudt er mee)*

Max: *(Boos)* Pas op! Misschien is het iets breekbaar ! *(neemt het uit haar handen)*

Virginie: ... sorry Max. Misschien heb je gelijk en ben ik te argwanend.

Jacqueline: *(Komt de winkel binnen. Ze praat luid en gedraagt zich onmiddellijk heel opdringerig en dominant)* ... Goede avond !

Max: ... Euh goede avond ?

Jacqueline: *(Bekijkt even het fotootje in haar hand)* ... Jij moet Max zijn ! *(gaat kordaat op hem af en schudt hem stevig de hand)* Ik ben Jacqueline!

Max: *(Schrikt want hij had ze nu nog niet verwacht)* ... Ja ... Jacqueline !?

Jacqueline: Ja, Jacqueline van de internet datingsite "Tesamen" !

Max: *(Voelt zich heel ongelukkig met Virginie in de buurt)* ... Ma ... maar we hadden toch pas morgenavond afgesproken ...

Jacqueline: Ja dat weet ik wel, maar ik dacht "Ik laat er geen gras over groeien", ik wacht niet tot morgen. Op onze leeftijd hebben we geen tijd te verliezen.

Max: *(Had heel iets anders van Jacqueline verwacht)* ... maar je ziet er heel anders uit dan op je foto ...

Jacqueline: Oh, die foto ... die is van een jaar of 10 geleden . Ik had toevallig geen recentere beschikbaar om op het internet te zetten en dan heb ik die maar gebruikt. Mijn vriendinnen zeggen dat ik nog geen haar veranderd ben en dat ik er nog even goed en jong uit zie als toen ! Dus veel verschil zal het niet maken.

Max: *(ongemakkelijk)* Euh ... ik weet niet misschien is het beter dat

Jacqueline: *(Is al aan het rondkijken terwijl ze verder ratelt en Max niet laat uitpraten)* Je weet het misschien niet meer, maar ik ben toevallig vorige week nog in de winkel geweest om een handtas te kopen. Jij had toen een uniform aan en ik moet zeggen dat je er goed mee stond.

Max: *(probeert vergeefs iets te zeggen)* ... euh nee, ik ... euh ...

Jacqueline: *(Kijkt in de dozen)* Oh ik zie dat je de nieuwe collectie aan het uitpakken bent. Weet je wat , ik zal je er bij helpen want vrouwen hebben nu eenmaal meer verstand van mode en handtassen dan mannen en terwijl we bezig zijn kunnen we al wat praten om elkaar beter te leren kennen *(haalt de handtassen die Max er net had ingestoken terug uit de dozen en zet ze terug in het rek)*

Virginie: *(Wordt compleet genegeerd door Jacqueline en is geschokt doordat Max reeds een nieuwe date heeft gezocht) ... Dag Max, ik kom nog wel eens langs (stapt ontgoocheld naar buiten)*

Max: *(Machteloos) Virginie ... wacht ...*

Jacqueline: *(Ratelt verder) Wie was dat ? De poetsvrouw waarschijnlijk ? Nu ik er ben zal je haar niet meer nodig hebben. Erg goed werk levert ze trouwens niet zie ik (haalt met een vinger stof van een rek) Je zal vlug het verschil zien. Bij mij thuis poets ik alles twee keer per dag en alles blinkt dan ook als een spiegel. Je kan er letterlijk en figuurlijk van de grond eten.*

Max: *(Stilaan wanhopig) Maar vind je niet dat*

Jacqueline: *(Ziet nu de fles schuimwijn en het geschenk van Laurence staan) Oh, maar je hebt voor een feestelijk onthaal gezorgd Max. Een fles schuimwijn en een welkomstcadeautje ! Maar dat is keilief van jou (geeft hem een klapzoen op de wang en grijpt dan de fles schuimwijn) Die gaan we onmiddellijk open doen. Heb je geen glazen ?*

Max: ... Nee euh het is niet echt de bedoeling dat ...

Jacqueline: *(Terwijl ze de fles opent) Oh maar als je geen glazen hebt dan drinken we gewoon uit de fles , alhoewel ik me afvraag hoe het komt dat je geen glazen hebt. Maar dat is geen probleem hoor , ik heb er thuis nog een aantal op overschot en zal ze morgen meebrengen ! (heeft de fles met een luide knal ontstopt en drinkt nu gulzig zoveel mogelijk van de fles. Dan zet ze met een klap de fles neer op de toog en laat ze een stevige "boer") Dat was goeie ! Ook een slok ?*

Max: *(Staat haar verbijsterd aan) ... euh nee dank u , maar ik wil ...*

Jacqueline: Dan ga ik nu mijn cadeau open doen. Ik ben echt benieuwd wat er in zit. (Gaat achter de toog staan, neemt het geschenk op , schudt er mee en houdt het tegen haar oor)

Max: ... ja maar ik ...

Jacqueline: Oh, 't is een zeker een wekker! Ik hoor de klok tikken !

Max: *(ongerust) Een wekker ?!*

Jacqueline: *(Terwijl ze het papier van de doos haalt horen we plots een wekker aflopen) Ja, zoals ik al dacht Een wekker !*

Max: *(Schreeuwt) EEN WEKKER !?! ... BARBARA !!! (hij duikt in paniek weg vóóraan de lage toonbank)*

Jacqueline: Wie is Barbara ? *(Nu weerklinkt een enorme knal terwijl we een en een lichtflits krijgen die liefst uit het pakje komt, gevolgd door een totale black-out.)*

Virginie: *(Er valt een korte stilte en dan horen we de winkel deur openen) ... Max ... Max ?*

Max: *(met piepstem van de schrik)* ... Virginie ?

Virginie: Ja Max, ik ben het Virginie ! Wat is er gebeurd ?

Max: Een ontploffing ! In dat pakje van Laurence zat een bom !

Virginie: *(Verwijtend)* Ik heb je nog gewaarschuwd dat het niet te vertrouwen was, Max

Max: *(Ongelukkig)* Ik weet het Virginie. Ik moet meer naar u luisteren.

Virginie: *(Is de winkel binnen gekomen en botst nu tegen de lage toonbank in het midden van de winkel)* ... AAuuuuuwwww !! Kan je voor licht zorgen, Max. Zo in het donker praat niet zo makkelijk.

Max: Door de slag is de stroom waarschijnlijk uitgevallen. Ik ga kijken naar de zekeringskast. Efkens geduld Virginie

Virginie: *(Terwijl Max even weg is zingt of fluit Virginie)* "Als je bang bent in het donker moet je fluiten" <https://www.youtube.com/watch?v=IhQ9S2ccOqY>

(Jacqueline heeft er voor gezorgd dat de fles en het geschenk van de toog zijn verdwenen tijdens de knal en de daaropvolgende black-out. Als het licht terug aangaat zien we een lege toog en bloedspatten op de achterwand boven de toog) Oef, ik voel me toch meer op mijn gemak met het licht aan !

Max: Was me dat schrikken ! Een bom ! Ik had nooit gedacht dat ze het zo ver zouden drijven !

Virginie: Je mag blij zijn dat je het nog kan navertellen.

Max: Als ik die wekker hoorde aflopen ben ik achter die toonbank gedoken. Dat heeft me gered ! *(schrikt)* JACQUELINE !?!

Virginie: *(Zuur)* ... Wat ... Jacqueline !?

Max: ... Die had die bom vast !

Virginie: ... Was die nog hier ?

Max: ... ja ! Ze stond achter de toog ...

V&M: ... OhOh *(met een frons op het gelaat draaien ze zich traag om richting toog)*

Virginie: *(wijst als ze het bloed op de muur ziet)* .. dat ziet er niet goed uit !

Max: *(durft niet achter de toog te kijken)* ... ik durf niet te kijken ...

Virginie: *(zuchtend)*mannen ! *(gaat dan voorzichtig achter de toog)* ... dat ziet er niet goed uit ! *(neemt een bebloede arm vast en draait die omhoog zodat de hand boven de toog uitsteekt en laat hem na een aantal tellen los zodat die met een bons op de vloer valt)* ... morsdood !

Max: Oei !

Virginie: Jammer voor haar, maar al bij al een geluk voor jou !

Max: *(Geschokt)* ... Virginie !

Virginie: Max, je bent nog maar net van Barbara af en zonder die bom was je er opnieuw al even slecht aan toe.

Max: ... zou ... zou je denken ?

Virginie: Dat was een tornado die binnenkwam ... je liet je helemaal overdonderen ...

Max: *(zucht)* ja, je hebt gelijk ... ik had me er helemaal iets anders van voorgesteld.

Virginie: *(komt nu dicht tot bij hem)* ... en wat hebben we hieruit geleerd Max ?

Max: *(Terneergeslagen)* ... dat ik altijd alleen zal blijven.

Virginie: *(Verontwaardigd)* Nee Max, dat je geen vrouw moet zoeken via internet !

Max: *(Hopeloos)* ... maar hoe ga ik dan ooit een vrouw vinden !?

Virginie: *(legt sensueel haar handen op zijn schouders)* ... je hebt ze misschien al gevonden , Max

Max: *(Kijkt haar eerst niet begrijpend aan en dan begrijpt hij het plots)* ... Virginie, bedoel je dat jij ... dat jij en ik

Virginie: Ja Max, ik ben al dertig jaar verliefd op jou..., maar eerst zat uw ma er tussen en dan Barbara en nu kwam die Jacqueline plots opdagen ... en toen dacht ik dat mijn kansen voorgoed verkeken waren ... daarom ging ik weg. Maar als ik 100 meter verder was dacht ik "Virginie, laat u deze keer niet doen !" en ik heb mij omgedraaid en ik ben terug gekomen

Max: *(gelukkig)* ... ma ... maar Virginie ... ik ... ik ben ook al dertig jaar verliefd op u, maar ik heb het nooit durven vragen

Virginie: *(Verliefd)* ...Max!

Max: *(Verliefd)* ... Virginie! *(nu kussen ze elkaar)*

Black-out en luid "Virginieke" van de Strangers

<https://www.youtube.com/watch?v=bu8a1lI30ml>

EINDE